

**ÇOCUKLAR HİÇ
DÜŞÜNDÜNÜZ MÜ? .4.**

**DİNİMİZİ
ÖĞRENELİM**

HARUN YAHYA

Bu kitapta kullanılan ayetler Ali Bulaç'ın hazırladığı
“Kur'an-ı Kerim ve Türkçe Anlamı” isimli mealden alınmıştır.

1. Baskı: Ekim 2001
2. Baskı: Ekim 2004
3. Baskı: Temmuz 2006
4. Baskı: Temmuz 2008

**ARAŞTIRMA
YAYINCILIK**

Talatpaşa Mah. Emirgazi Caddesi İbrahim Elmas İş Merkezi
A Blok Kat 4 Okmeydanı - İstanbul Tel: (0 212) 222 00 88

Baskı: Seçil Ofset / 100. Yıl Mahallesi MAS-SİT Matbaacılar Sitesi
4. Cadde No: 77 Bağcılar-İstanbul Tel: (0 212) 629 06 15

www.harunyahya.org - www.harunyahya.net

İÇİNDEKİLER

GİRİŞ

ALLAH HEPİMİZİN YARATICISIDIR

İnsanın Varoluşu
Diğer Canlıların Varoluşu
Evrenin Yaratılışı
Herşeyi Yaratın Allah'tır
Allah Her İnsanı Bir Kader ile Yaratmıştır

ALLAH ELÇİLER ve KİTAPLAR YOLLAMIŞTIR

İlk İnsan ve İlk Peygamber: Hz. Adem
Hz. Nuh Peygamber
Hz. İbrahim Peygamber
Hz. Musa Peygamber
Hz. Yunus Peygamber
Hz. Yusuf Peygamber
Hz. Eyüp Peygamber
Hz. İsa Peygamber
Hz. Muhammed Peygamber

MUCİZELERLE DOLU KURAN

Evrenin Yaratılışı
Evrenin Genişlemesi
Yörüngeler
Dünyanın Yuvarlak Oluşu
Parmak İzi

ALLAH BİZDEN NASIL BİR AHLAK İSTİYOR?

Allah'ı Sevmek ve O'na Güvenmek
Çevremize Karşı Göstermemiz Gereken Güzel Ahlak

ALLAH'A İBADET

Dua Allah'a Daha Yakın Olmak İçin Bir Yoldur

AHİRET HAYATI NEDİR?

Ölümü Nasıl Karşılamız Gerekir?
Dünya Hayatı Geçicidir
Dünyadaki Sıkıntılar Cennetteki Güzellikleri
Daha İyi Anlamamızı Sağlar
İnkâr Edenler İçin Cehennemde Azap Vardır

SONSÖZ

YAZAR VE ESERLERİ HAKKINDA

Harun Yahya müstear ismini kullanan yazar Adnan Oktar, 1956 yılında Ankara’da doğdu. İlk, orta ve lise öğrenimini Ankara’da tamamladı. Daha sonra İstanbul Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi’nde ve İstanbul Üniversitesi Felsefe Bölümü’nde öğrenim gördü. 1980’li yıllardan bu yana, imani, bilimsel ve siyasi konularda pek çok eser hazırladı. Bunların yanı sıra, yazarın evrimcilerin sahtekarlıklarını, iddialarının geçersizliğini ve Darwinizm’in kanlı ideolojilerle olan karanlık bağlantılarını ortaya koyan çok önemli eserleri bulunmaktadır.

Harun Yahya’nın eserleri yaklaşık 30.000 resmin yer aldığı toplam 45.000 sayfalık bir külliyattır ve bu külliyat 60 farklı dile çevrilmiştir.

Yazarın müstear ismi, inkarcı düşünceye karşı mücadele eden iki peygamberin hatıralarına hürmeten, isimlerini yad etmek için Harun ve Yahya isimlerinden oluşturulmuştur. Yazar tarafından kitapların kapağında Resulullah’ın mührünün kullanılmış olmasının sembolik anlamı ise, kitapların içeriği ile ilgilidir. Bu mühür, Kuran-ı Kerim’in Allah’ın son kitabı ve son sözü, Peygamberimiz (sav)’in de hatem-ül enbiya olmasını remzetmektedir. Yazar da, yayınladığı tüm çalışmalarında, Kuran’ı ve Resulullah’ın sünnetini kendine rehber edinmiştir. Bu suretle, inkarcı düşünce sistemlerinin tüm temel iddialarını tek tek çürütmeyi ve dine karşı yöneltilen itirazları tam olarak susturacak “son söz”ü söylemeyi hedeflemektedir. Çok büyük bir hikmet ve kemal sahibi olan Resulullah’ın mührü, bu son sözü söyleme niyetinin bir duası olarak kullanılmıştır.

Yazarın tüm çalışmalarındaki ortak hedef, Kuran’ın tebliğini dünyaya ulaştırmak, böylelikle insanları Allah’ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imani konular üzerinde düşünmeye sevk etmek ve inkarcı sistemlerin çürük temellerini ve sapkın uygulamalarını gözler önüne sermektir.

Nitekim Harun Yahya’nın eserleri Hindistan’dan Amerika’ya, İngiltere’den Endonezya’ya, Polonya’dan Bosna Hersek’e, İspanya’dan Brezilya’ya, Malezya’dan İtalya’ya, Fransa’dan Bulgaristan’a ve Rusya’ya kadar dünyanın daha pek çok ülkesinde beğeniyle okunmaktadır. İngilizce, Fransızca, Almanca, İtalyanca, İspanyolca, Portekizce, Urduca, Arapça, Arnavutça, Rusça, Boşnakça, Uygurca, Endonezyaca, Malayca, Bengoli, Sırpça, Bulgarca, Çince, Kishwahili (Tanzanya’da kullanılıyor), Hausa (Afrika’da yaygın olarak kullanılıyor), Dhivelhi (Mauritus’ta kullanılıyor), Danimarkaca ve İsveççe gibi pek çok dile çevrilen eserler, yurt dışında geniş bir okuyucu kitlesi tarafından takip edilmektedir.

Dünyanın dört bir yanında olağanüstü takdir toplayan bu eserler pek çok insanın iman etmesine, pek çoğunun da imanında derinleşmesine vesile olmaktadır. Kitapları okuyan, inceleyen her kişi, bu eserlerdeki hikmetli, özlü,

kolay anlaşılır ve samimi üslubun, akılcı ve ilmi yaklaşımın farkına varmaktadır. Bu eserler süratli etki etme, kesin netice verme, itiraz edilemezlik, çürütülemezlik özellikleri taşımaktadır. Bu eserleri okuyan ve üzerinde ciddi biçimde düşünen insanların, artık materyalist felsefeyi, ateizmi ve diğer sapkın görüş ve felsefelerin hiçbirini samimi olarak savunabilmeleri mümkün değildir. Bundan sonra savunsalar da ancak duygusal bir inatla savunacaklardır, çünkü fikri dayanakları çürütülmüştür. Çağımızdaki tüm inkarcı akımlar, Harun Yahya Külliyyatı karşısında fikren mağlup olmuşlardır.

Kuşkusuz bu özellikler, Kuran'ın hikmet ve anlatım çarpıcılığından kaynaklanmaktadır. Yazarın kendisi bu eserlerden dolayı bir övünme içinde değildir, yalnızca Allah'ın hidayetine vesile olmaya niyet etmiştir. Ayrıca bu eserlerin basımında ve yayınlanmasında herhangi bir maddi kazanç hedeflenmemektedir.

Bu gerçekler göz önünde bulundurulduğunda, insanların görmediklerini görmelerini sağlayan, hidayetlerine vesile olan bu eserlerin okunmasını teşvik etmenin de, çok önemli bir hizmet olduğu ortaya çıkmaktadır.

Bu değerli eserleri tanıtmak yerine, insanların zihinlerini bulandıran, fikri karmaşa meydana getiren, kuşku ve tereddütleri dağıtmada, imanı kurtarmada güçlü ve keskin bir etkisi olmadığı genel tecrübe ile sabit olan kitapları yaymak ise, emek ve zaman kaybına neden olacaktır. İmanı kurtarma amacından ziyade, yazarının edebi gücünü vurgulamaya yönelik eserlerde bu etkinin elde edilemeyeceği açıktır. Bu konuda kuşkusu olanlar varsa, Harun Yahya'nın eserlerinin tek amacının dinsizliği çürütmek ve Kuran ahlakını yaymak olduğunu, bu hizmetteki etki, başarı ve samimiyetin açıkça görüldüğünü okuyucuların genel kanaatinden anlayabilirler.

Bilinmelidir ki, dünya üzerindeki zulüm ve karmaşaların, Müslümanların çektikleri eziyetlerin temel sebebi dinsizliğin fikri hakimiyetidir. Bunlardan kurtulmanın yolu ise, dinsizliğin fikren mağlup edilmesi, iman hakikatlerinin ortaya konması ve Kuran ahlakının, insanların kavrayıp yaşayabilecekleri şekilde anlatılmasıdır. Dünyanın günden güne daha fazla içine çekilmek istendiği zulüm, fesat ve kargaşa ortamı dikkate alındığında bu hizmetin elden geldiğince hızlı ve etkili bir biçimde yapılması gerektiği açıktır. Aksi halde çok geç kalınabilir.

Bu önemli hizmette öncü rolü üstlenmiş olan Harun Yahya Külliyyatı, Allah'ın izniyle, 21. yüzyılda dünya insanlarını Kuran'da tarif edilen huzur ve barışa, doğruluk ve adalete, güzellik ve mutluluğa taşımaya bir vesile olacaktır.

OKUYUCUYA

Bu kitapta ve diğer çalışmalarımızda evrim teorisinin çöküşüne özel bir yer ayrılmasının nedeni, bu teorinin her türlü din aleyhtarı felsefenin temelini oluşturmasıdır. Yaratılışı ve dolayısıyla Allah'ın varlığını inkar eden Darwinizm, 140 yıldır pek çok insanın imanını kaybetmesine ya da kuşkuya düşmesine neden olmuştur. Dolayısıyla bu teorinin bir aldatmaca olduğunu gözler önüne sermek çok önemli bir imani görevdir. Bu önemli hizmetin tüm insanlarımıza ulaştırılabilmesi ise zorunludur. Kimi okuyucularımız belki tek bir kitabımızı okuma imkanı bulabilir. Bu nedenle her kitabımızda bu konuya özet de olsa bir bölüm ayrılması uygun görülmüştür.

Belirtilmesi gereken bir diğer husus, bu kitapların içeriği ile ilgilidir. Yazarın tüm kitaplarında imani konular, Kuran ayetleri doğrultusunda anlatılmakta, insanlar Allah'ın ayetlerini öğrenmeye ve yaşamaya davet edilmektedir. Allah'ın ayetleri ile ilgili tüm konular, okuyanın aklında hiçbir şüphe veya soru işareti bırakmayacak şekilde açıklanmaktadır.

Bu anlatım sırasında kullanılan samimi, sade ve akıcı üslup ise kitapların yediden yetmişe herkes tarafından rahatça anlaşılmasını sağlamaktadır. Bu etkili ve yalın anlatım sayesinde, kitaplar "bir solukta okunan kitaplar" deyimine tam olarak uymaktadır. Dini reddetme konusunda kesin bir tavır sergileyen insanlar dahi, bu kitaplarda anlatılan gerçeklerden etkilenmekte ve anlatılanların doğruluğunu inkar edememektedirler.

Bu kitap ve yazarın diğer eserleri, okuyucular tarafından bizzat okunabileceği gibi, karşılıklı bir sohbet ortamı şeklinde de okunabilir. Bu kitaplardan istifade etmek isteyen bir grup okuyucunun kitapları birarada okumaları, konuyla ilgili kendi tefekkür ve tecrübelerini de birbirlerine aktarmaları açısından yararlı olacaktır.

Bunun yanında, sadece Allah rızası için yazılmış olan bu kitapların tanınmasına ve okunmasına katkıda bulunmak da büyük bir hizmet olacaktır. Çünkü yazarın tüm kitaplarında ispat ve ikna edici yön son derece güçlüdür. Bu sebeple dini anlatmak isteyenler için en etkili yöntem, bu kitapların diğer insanlar tarafından da okunmasının teşvik edilmesidir.

Kitapların arkasına yazarın diğer eserlerinin tanıtımlarının eklenmesinin ise önemli sebepleri vardır. Bu sayede kitabı eline alan kişi, yukarıda söz ettiğimiz özellikleri taşıyan ve okumaktan hoşlandığını umduğumuz bu kitapla aynı vasıflara sahip daha birçok eser olduğunu görecektir. İmani ve siyasi konularda yararlanabileceği zengin bir kaynak birikiminin bulunduğu şahit olacaktır.

Bu eserlerde, diğer bazı eserlerde görülen, yazarın şahsi kanaatlerine, şüpheli kaynaklara dayalı izahlara, mukaddesata karşı gereken adaba ve saygıya

dikkat edilmeyen üsluplara, burkuntu veren ümitsiz, şüpheli ve ye'se sürükleyen anlatımlara rastlayamazsınız.

GİRİŞ

Sevgili çocuklar, bu kitapta size çok önemli konulardan bahsetmek istiyoruz. Ama gerçekten üzerinde düşünmenizi ve anlamanızı istediğimiz çok önemli konular...

Hepiniz okulda önce okuma yazmayı, ardından da sayılar ve matematiği öğreniyorsunuz. Peki size, “niye okula gidiyorsunuz ve bunları öğreniyorsunuz” diye sorsak, ne dersiniz?

Elbette, birçoğunuz “büyüdüğümde meslek sahibi olmak istediğim için okula gidiyorum ve bunları öğreniyorum” dersiniz. Hepiniz bir gün büyüyeceğinizden eminsinizdir. Aslında, bu çok doğru bir düşünce. Gerçekten de siz şimdi nasıl yüklerinize teyze, amca, dede diyorsanız, size de bir gün teyze, amca, dede diye seslenecekler. Yani siz de bir gün büyüyeceksiniz.

Tabii, insanlar belli bir yaşa kadar büyüüp, sonra hep o yaşta kalmazlar. Her insan yavaş yavaş yaşlanır ve zamanı geldiğinde bu dünyadan ayrılarak ahiretteki hayatını yaşamaya başlar. Tüm bunlar sizin için de geçerli. Siz de çocukların dünyasından gençlerin dünyasına, gençlerin dünyasından ise teyzelerin ve amcaların dünyasına geçeceksiniz. Ve bir gün anneannelerinizin, dedelerinizin yaşına ulaşacaksınız. En sonunda da elbette ahiretteki yaşantınıza başlayacaksınız.

Peki, şimdi bir düşünün! Büyüyeceğiniz zamanlar için okula gidiyorsunuz ve yeni bilgiler öğreniyorsunuz. Tamam, bunlar çok güzel. Fakat, bu yaptıklarınız yalnızca dünyadaki hayatınız için gerekli olanlar. Peki ama, ahiretteki hayatınız için gerekli olanlar ne olacak? Orası için de hazırlık yapmanız gerekir, bunu hiç düşünmüş müydünüz?

Büyüdüğünüzde rahat etmek için meslek sahibi olmak, meslek sahibi olmak için de okula gitmek zorundasınız. Aynı şekilde, ahirette mutlu bir hayatınız olması için de yapmanız gerekenler var. İlk olarak, hemen şimdi sizi ve tüm insanları yaratan Yüce Allah’ı tanımaya ve Rabbimiz olan Allah’ın neler yapmanızı, nasıl davranmanızı istediğini öğrenmeye başlamanız gerekir.

İşte, bu kitapta size, sizi, annenizi, babanızı, arkadaşlarınızı, bütün insanları, bütün hayvanları, bütün canlıları, Dünya’yı, Güneş’i, Ay’ı, bütün evreni yaratan Allah’ın gücünü anlatacağız. O’nun büyüklüğünden, sonsuz ilminden, yapmamızı ve yapmamamızı istediği şeylerden bahsedeceğiz. Unutmayın, bu bilgiler, sizin için çok önemli ve size çok şey kazandıracak!

ALLAH HEPİMİZİN YARATICISIDIR

İnsanların konuşurken içinde Allah kelimesi geçen cümleler kullandıklarını duyarsınız. Bunlar genellikle “Allah korusun”, “Allah kısmet ederse”, “İnşaAllah”, “Allah başışlasın”, “Allah kabul etsin” gibi cümlelerdir.

Bu kelimeler Allah anıldığında kullanılan dua içeren veya Allah’ı yücelten ifadelerdir. Örneğin “Allah korusun”, Allah’ın sizin ve çevrenizde gördüğünüz canlı cansız her varlığın üzerinde sonsuz gücü olduğu anlamına gelir. Sizi, anne ve babanızı, arkadaşlarınızı kötülüklerden koruyacak olan Allah’tır. Bu nedenle, bu söz özellikle bir sel ya da onun gibi istenmeyen bir olaydan bahsedildiğinde sıkça kullanılır. Bir düşünün, sizce anneniz, babanız ya da seller konusunda bilgi sahibi herhangi bir büyüğünüz bir seli durdurabilir mi? Tabii ki durduramaz. Çünkü insanın karşısına böyle bir olayı çıkaran da, onu durdurmaya gücü yeten de yalnızca Allah’tır.

“İnşaAllah” kelimesi de Türkçe’de, “eğer Allah dilerse” anlamına gelir. Bu yüzden gelecekle ilgili bir dilek ya da niyet belirtecek olduğumuzda, mutlaka “inşaAllah” deriz. Çünkü geleceği ancak Allah bilir ve herşeyi dilediği gibi yaratır. Allah’ın dilemesi dışında hiçbir şey olmaz.

Bir arkadaşınız örneğin, “yarın mutlaka okula gideceğim” dediğinde hata etmiş olur. Çünkü Allah’ın, gelecekte onun neler yapmasını dilediğini bilemeyiz. Belki de yarın hasta olup okula gidemeyecek veya hava bozacağı için okullar tatil olacaktır.

Bu yüzden geleceğe yönelik bir niyetimizi dile getirirken “inşaAllah” demekle Allah’ın herşeyi bildiğini, herşeyin ancak O’nun dilemesiyle olacağını, O’nun bize bildirdiği dışında hiçbir şey bilmediğimizi özlü bir biçimde söylemiş oluruz. Böylece sonsuz güç ve bilgi sahibi Rabbimiz olan Allah’a karşı gereken saygılı tavrı göstermiş oluruz.

Allah Kuran ayetlerinde böyle söylememiz gerektiğini bize bildirmektedir. Bunu bize haber veren ayet şöyledir:

Hiçbir şey hakkında: “Ben bunu yarın mutlaka yapacağım” deme. Ancak: “Allah dilerse” (inşaAllah yapacağım de). Unuttuğun zaman Rabbini zikret (an) ve de ki: “Umulur ki, Rabbim beni bundan daha yakın bir başarıya yöneltip-iletir. (Kehf Suresi, 23-24)

Bu gibi önemli konular hakkında şimdiye kadar fazla bir şey öğrenmemiş olabilirsiniz, ancak bu önemli değil. Çünkü, Allah’ı tanımak için başkalarının size bir şeyler anlatmasına gerek yok. Bunun için şöyle bir etrafınıza bakmanız ve biraz düşünmeniz yeterli.

Her yer Allah'ı ve O'nun sonsuz gücünü tanıtan güzelliklerle doludur. Sevimli beyaz tavşanı, yunusların gülen yüzlerini, kelebeklerin kanatlarındaki muhteşem renkleri ya da masmavi denizi, yemyeşil ormanları, renk renk çiçekleri ve bunlar gibi saymakla bitmeyecek kadar çok güzelliği bir düşünün. İşte bunların tümünü yaratan Allah'tır. Gördüğünüz tüm evreni, dünyayı, canlıları Allah yoktan var etmiştir. Bu nedenle yarattığı bu güzelliklere bakarak, Allah'ın Yüceliğini görebilirsiniz.

Tabii, herşeyden önce kendi varlığımız Allah'ın varlığının bir delilidir. O zaman ilk önce kendi varlığımız ve Allah'ın bizi nasıl kusursuzca yarattığı hakkında düşünelim.

İnsanın Varoluşu

Bir insanın nasıl var olduğunu hiç düşündünüz mü? Bu soruya karşılık "her insanın anne ve babası var" diyebilirsiniz. Ama bu yeterli bir cevap olmaz. Çünkü bu ilk anne babanın, yani ilk insanların nasıl meydana gelmiş olduğunu açıklamaz. Size, bu konu ile ilgili okulda veya çevrenizde belki bazı şeyler anlatılmış olabilir. Ama tüm bu anlatılanların içinde doğru olan tek cevap, insanı Allah'ın yaratmış olduğudur. İleride daha detaylı göreceğiz, ama şimdi özet olarak bilmeniz gereken bir şey var; ilk insan Hazreti Adem'dir. Allah diğer bütün insanları onun soyundan meydana getirmiştir.

Hz. Adem de aynı bizim gibi yürüyen, konuşan, Allah'a dua eden, ibadet eden bir insandı. Allah, ilk insan olarak onu ve sonra da eşini yarattı. Böylece onların çocukları tüm dünyaya yayıldılar.

Şunu hiç unutmayın: Allah yaratmak için sadece emir verir. Bir şeyin olması için yalnızca "OL" demesi yeterlidir. Bunun için hiçbir şeye ihtiyacı yoktur. Örneğin Allah, Hz. Adem'i çamurdan yaratmıştır. Allah için herşey çok kolaydır.

Ancak unutmayın ki, dünyada Allah'ın varlığını inkar edenler de vardır. Bu kişiler, insanın nasıl var olduğu sorusuna başka cevaplar aramaya çalışmışlardır. Bunların amacı doğruyu, gerçeği aramak değildir. Sakın şaşırmayın ama bu tür insanların amacı, sadece ve sadece Allah'ın varlığını kabul etmemek ve O'nun isteklerinden kaçmaktır. Ancak bu gibi insanların herşeyi Allah'ın yarattığını kabul etmemesiyle gerçek değişmez. Onlar ne kadar reddetseler de herşeyi olduğu gibi bu kişileri de Allah yaratmıştır.

Bu neye benzer biliyor musunuz, bir örnekle anlatalım:

Bir çizgi film kahramanı düşünün. Çok becerikli, kuvvetli, birçok zor işi yapıyor. Şimdi bu çizgi kahraman, film sırasında size şöyle dese:

"Ben kendi başıma varım. Beni kimse çizmedi. Beni oluşturan çizgiler zaten hep vardı. Vücudumun şekli, renklerim, gözlerim, kollarım, görmem, konuşmam, herşeyim bana ait. Kendi kendine oldular. Onları bir ressam çizmedi ve boyamadı.

Bana hareket kabiliyetini hiç kimse vermedi. Seyrettiğiniz bütün özelliklerimin hiçbir planlayıcı, tasarlayıcı, şekil vereni, düzenleyeni yok.”

Acaba bu çizgi kahramanın size böyle seslenmesi kafanızı karıştırır mı? Hiç söylediklerinin doğru olabileceğini düşünür müsünüz? Tabii ki hayır. O kahramana sorabilmeniz ve size cevap verebilse, mesela şöyle sormaz mısınız:

“Sen böyle söylüyorsun ama bir kere senin çizgilerini çizen bir ressam var. Sen kendinin nasıl çizildiğini, renklendirildiğini ve hareket ettiğini sanıyorsun?”

Çizgi kahraman size şöyle cevap verse:

“Beni oluşturan çizgiler mürekkebin kağıda dökülmesi sonucunda tesadüfen oluştu. Boyalar da aynı şekilde tesadüfen döküldü ve renklendirdi. Yani benim oluşmam için beni çizen, şekil veren birine ihtiyacım yok, tesadüfen meydana gelebilirim ben.”

Herhalde bu söylenenleri ciddiye almazsınız. Böyle mükemmel çizgilerin, renklerin, hareketlerin, boyaların dökülmesi sonucu tesadüfen ortaya çıkamayacağını bilirsiniz. Çünkü şişe dökülünce sadece mürekkep ve boya lekesi olur. Güzel, düzgün çizgilerden oluşan bir resim ortaya çıkmaz. Anlamlı, konulu, işe yarar şeylerin ortaya çıkabilmesi için onu birinin düşünüp tasarlaması ve çizmesi gerekir. Bütün bunları anlamanız için o çizgi kahramanı çizeni ve boyayanı görmenize gerek yoktur. O kahramanın özelliklerinin, şeklinin, renklerinin, konuşma kabiliyetinin, yürüme, zıplama yeteneklerinin çizgi filmi hazırlayan kişi tarafından verildiğini anlarsınız.

İşte bu verdiğimiz örnekten sonra şunu çok iyi düşünün: Kendisini Allah’ın yarattığını kabul etmeyen insan da, aynı bu örnekteki çizgi film kahramanı gibi yalancı durumuna düşer. Şimdi böyle bir kişinin bizimle konuştuğunu düşünelim. Tüm insanların ve kendinin varoluşunu bakın nasıl açıklamaya çalışır bu insan:

“Benim, annemin, babamın, onun babasının ve çok eski tarihlerde ilk anne ve babanın yani ilk insanın meydana gelmesi tamamen tesadüfen olmuştur. Bizim şeklimizi, gözümüzü, kulağımızı, bütün organlarımızı hep tesadüfler oluşturmuştur.”

Kendisini Allah’ın yarattığını inkar eden bu insanın söyledikleri, çizgi kahramanın söylediklerine ne kadar da benziyor. Aradaki tek fark kahraman, kağıt üzerindeki çizgilerden ve boyalardan oluşmuştu. Bunu söyleyen ise hücrelerden oluşmuş canlı bir insan. Peki ne fark eder? Bunu söyleyen canlı insan, o çizgi insandan daha mükemmel ve daha çok organa sahip çok karmaşık bir makine gibi değil mi? Yani çizgi kahramanın tesadüfen meydana gelmesi imkansız ise, bu insanın tesadüfen oluşması bundan çok daha imkansız demektir. Şimdi bu insana soralım:

“Senin çok güzel ve kullanışlı bir vücudun var. Ellerin, eşyaları en mükemmel makinalardan bile daha hassas tutuyor, ayaklarınla koşabiliyorsun. Gözlerin en kaliteli kameralardan bile daha net görüyor. Kulakların en gelişmiş müzik setlerinden bile daha hissiyetli duyuyor. Ve bunun gibi daha pek çok organın senin habere-

rin bile olmadan seni canlı tutuyor. Yaşamana sebep oluyor. Mesela kalbinin, böbreklerinin, karaciğerinin çalışmasını sen kontrol etmiyorsun. Ama onlar en mükemmel fabrikalardan bile daha kusursuz şekilde çalışıyorlar. Bütün bu organların benzerlerini fabrikalarda yapabilmek için yüzlerce bilim adamı mühendis çalışıyor, plan ve proje yapıyorlar. Yine de organların aynısını elde edemiyorlar. Yani sen çok mükemmel bir canlısın. Peki, şimdi bütün bunları nasıl açıklayacaksın? “Bunları Allah’ın yarattığını kabul etmeyen o insan şöyle diyecektir belki: “Ben de mükemmel bir vücuda ve organlara sahip olduğumuzu biliyorum. Ama ben şuna inanıyorum: Cansız ve şuursuz atomlar tamamen tesadüfler sonucunda biraraya gelerek hücrelerimizi, organlarımızı ve bizi meydana getirmişlerdir.”

Herhalde artık bu insanın akıl dışı ve gülünç şeyler söylediğini fark etmişsinizdir. Böyle iddialarda bulunan bir insanın yaşı ve mesleği ne olursa olsun, doğru düzgün düşünemediği ve yanlış şeyler iddia ettiği ortadadır. Ne kadar şaşırtıcı olsa da, çevrenizde böyle imkansız ve saçma şeylere inanan kişilere rastlayabilirsiniz.

En basit bir makinanın bile bir tasarlayıcı varken, insan gibi mükemmel bir varlık elbette kendi kendine, tesadüfen oluşamaz. Kuşkusuz ilk insanı yaratan Allah’tır. Ve diğer insanların doğabilmesi için ilk insanın bedeninde gerekli olan sistemleri yaratan da Allah’tır. Allah bütün canlıların soylarının devamlı olmasını hücrelerine yerleştirdiği bir programa bağlamıştır. Biz de Allah’ın yarattığı bu programa göre oluştuk ve bu programda yazılanlar doğrultusunda büyümeye devam ediyoruz. Bu konuyla ilgili şimdi okuyacaklarınız hepimizin Yaratıcısı olan Allah’ın sonsuz güç ve bilgi sahibi olduğunu biraz daha iyi anlamanızı sağlayacak.

İnsan Bedenindeki Kusursuz Program

Yukarıda Allah’ın, insan bedenine yerleştirdiği kusursuz bir programdan söz etmiştik. İşte bu program sayesinde insanların hepsi gözlere, kulaklara, kollara, dişlere sahip olur. Bu program sayesinde dış görünüşlerinde bazı farklılıklar olsa da bütün insanlar birbirine benzer. Yine bu program sayesinde akrabalarımıza benzeriz, her ülke halkının kendine özgü özellikleri olur. Örneğin Çinliler ve Japonlar genel olarak birbirlerine benzerler. Zencilerin kendi ırklarına özgü deri renkleri, yüz, ağız, göz yapıları vardır.

Şimdi de bu programın nasıl bir şey olduğunu şöylebir örnekle açıklayalım:

Hepiniz bilgisayarların nasıl çalıştığını az ya da çok bilirsiniz. Bu konuyu iyi bilen bir uzman, bilgisayarı tasarlar. Bilgisayarın bu tasarıma uygun olarak üretilmesi için gerekli olan mikro işlemci, monitör, klavye, disk, hoparlör gibi parçalar da özel fabrikalarda yüksek bir teknoloji ile yine bu konuyu bilen kişiler tarafından üretilir. Artık, ortada çok karmaşık işlemleri yapabilen bir makine vardır. Onunla oyun oynayabilir ya da yazı yazabilirsiniz. Fakat bilgisayarın bu işleri yapabilmesi için “program” denen yazılımlara ihtiyacınız vardır. Yani içine yerleştir-

diğiniz oyun disklerindeki bilgiler gibi. O iş için uzman kişiler tarafından özel olarak hazırlanmış programlar olmasa bilgisayarınız işe yaramayacaktır.

Üstelik biliyorsunuz ki, her program her model bilgisayarda çalışmaz. Demek ki programı yazanın aynı zamanda bilgisayarı da tanıması ve ona uygun bir program hazırlaması lazımdır. Bir bilgisayarın çalışması için ne kadar çok şey bilmek gerekiyor değil mi? Hem bir makineye hem de onu çalıştıracak uygun programa ihtiyacınız var. Ancak en önemlisi bütün bunları tasarlayan ve üreten kişiler olmasa bilgisayarınız yine çalışmıyor.

İşte, insan vücudu da bir bilgisayar gibidir, biraz önce de söylediğimiz gibi, vücudumuzu oluşturan hücrelerin içine bizim var olmamızı sağlayan bir program yüklenmiştir. Şimdi şunu düşünün, ilk insanın içine konan bu program nasıl oluşmuş olabilir? Cevap açıktır: Her insan özel olarak var edilmiştir ve bunu sağlayan programı da çok bilgili, çok üstün güce sahip olan Allah meydana getirmiştir. Vücudumuzu yaratan da, onu şekillendiren programı yaratan da Allah'tır.

Ancak yanlış anlamayın; aslında insan vücudunu bir bilgisayarla kıyaslamak mümkün değildir. Çünkü vücudumuz en gelişmiş bilgisayardan bile çok daha mükemmel bir yapıya sahiptir. Öyle ki, sadece beynimiz bile bilgisayardan her yönden çok çok üstündür.

Gelin şimdi de bir insanın nasıl oluştuğunu daha doğrusu sizin dünyaya nasıl geldiğinizi birlikte inceleyelim:

Annenizin karnında ilk başta sadece küçücük bir et parçası vardır. Giderek bu parça büyür ve şekillenir. Sırası geldikçe, kemikleriniz, kaslarınız, başınız, gözünüz, kulağınız tam yerli yerinde oluşmaya başlar. Hiçbir organınız yerini şaşırmaz.

Boyunuzun ne kadar olacağı, göz renginiz, kaşınızın, elinizin şekli ve diğer yüzlerce özelliğiniz ilk andan itibaren bellidir. İşte bu bilgilerin tümü Allah'ın hücrelerimizi ilk defa yaratırken içine koyduğu programda yazılıdır. Allah'ın herşeyi bütün detaylarına kadar tasarladığı bu program, her insanın hücrelerinin içine yerleştirilmiştir. Bu sayede insan nesli devam eder. Bu program öylesine mükemmel ve detaylıdır ki, nasıl çalıştığını bile bilim adamları daha yeni yeni anlamaya başlamışlardır.

Allah'ın bedenimize yerleştirdiği bu programa uygun olarak seneler boyunca yavaş yavaş büyürüz. Bu nedenle vücudumuzun büyümesi bize garip gelmez. Doğup büyümemiz onlarca yıl sürer. Düşünsenize, bu program çok hızlı çalışsa ne kadar şaşırdık. Yeni doğmuş bir bebek gözlerimizin önünde, birdenbire, birkaç saat içinde yaşlı bir insan haline gelse hayretler içinde kalırdık.

Diğer Canlıların Varoluşu

Dünya üzerinde sadece insanlar yoktur elbette. Yeryüzünde bildiğiniz veya bilmediğiniz daha binlerce çeşit canlı vardır. Varlığından haberdar olduklarınızın

bazılarını yakından görürsünüz ama birçoğunu da kitaplardan ya da filmlerden tanırsınız. Fakat, bu canlılara dikkat ederseniz hepsinin ortak bir özelliği olduğunu görürsünüz. Bu nedir biliyor musunuz? Kısaca “uyum” diyebiliriz bu özelliğe. Şimdi, size dünyadaki canlıların ne ile uyumlu olduklarını sayalım. Canlılar;

- İçinde yaşadıkları ortama uyumlular.
- Ortamda bulunan diğer canlılarla uyumlular.
- Doğanın dengesini sağlamaya uyumlular.
- İnsana çeşitli yararlar sağlamaya uyumlular.

Bu maddeleri açıklamadan önce, uyumun ne demek olduğuna basit bir örnek verelim. Şimdi, evimizin duvarındaki prizi ve ona taktığımız elektrik fişini düşünün. İkisi de birbiriyle uyumludurlar. Uyumlu olduğuna nasıl karar veririz? Çünkü prizde iki tane delik vardır. Fişte de iki tane metal çıkıntı. Sadece bu yeterli mi acaba? Fişin demir çubuklarının kalınlığı tam deliğin kalınlığındadır. Eğer öyle olmasa ya içine girmezdi ya da bol gelir düşerdi, değil mi? Yine fişin çubuklarının yanyana mesafesi ile priz deliklerinin yanyana mesafesi aynıdır. Ölçüleri tutmasaydı fişi deliklere sokamazdınız. Bu da yeterli değil, fişin boyu çok uzun olsa idi, yine uymazdı. Fişin çubukları metal olmasaydı, bu sefer prizdeki elektrik fişe geçemezdi. Eğer fişin sapı plastik olmasaydı, bu sefer fişi tutunca sizi de elektrik çarpardı. Gördünüz mü, en basit bir malzemede bile uyum olmazsa kullanılması mümkün olmuyor. Demek ki, prizi ve fişi en başta aynı kişi planlamış. Birbirine uyumlu yapmış. Kullanışlı yapmış. Bunlar demirin ve plastiğin tesadüfen yanyana gelmesi ile oluşmuş olamaz ve birbirinden habersiz ayrı ayrı planlanmış da olamazlar. Çünkü bu durumda birbiriyle uyumlu bir fiş ve priz bulamazsınız.

Canlılardaki uyum ise fiş ve priz uyumundan çok daha detaylıdır. Çünkü canlılarda birbirine uyması ve mükemmel çalışması gereken yüz binlerce sistem ve organ vardır. Bunları tek tek yazmaya kalkarsak yüzlerce cilt kitap ortaya çıkar. Bu yüzden Allah'ın canlılarda yarattığı bu kusursuz özellikleri ilerleyen sayfalarda kısaca anlatacağız:

- Canlılar, içinde yaşadıkları ortama uyumludurlar

Her canlı ister karada, ister havada, ister suda yaşıyor olsun, o ortama en uygun şekilde yaratılmıştır. Yaşayabilmesi, korunabilmesi, beslenebilmesi, üreyip çoğalabilmesi için çok değişik ve mükemmel sistemleri vardır. Yani her canlı bulunduğu ortama göre özel olarak tasarlanmıştır.

Organları, hareket şekilleri hep ortamın gerektirdiğine uygundur. Örneğin kuşlar havada uçabilmek için kusursuz kanatlara sahiptir. Balıkların suda nefes almak için özel yaratılmış solungaçları vardır. Eğer bizim gibi ciğerleri olsaydı, suda boğulurlardı.

- Canlılar ortamda bulunan diğer canlılarla uyumludurlar

Bazı kuşlar ve böcekler, bitkilerin üreyebilmesi için çok uygun yaratılmışlardır. Yani farkında olmadan bitkilerin üremesine yardımcı olurlar. Örneğin arılar çi-

çekten çiçeğe konarken üstlerine bulaşan çiçek tozlarını diğer çiçeklere taşırlar. Bitkiler de bu taşınma işlemi sayesinde çoğalırlar. Kimi zaman da hayvanlar diğer hayvanların yararına olacak işler yaparlar. Örneğin, temizlikçi balıklar, büyük balıkların üzerlerindeki mikroorganizmaları temizleyerek onların sağlıklı yaşamasına yardımcı olurlar. Yani onlarla uyumludurlar.

- Canlılar doğanın dengesini sağlamaya uyumludurlar

Hiçbir canlı doğadaki dengeyi bozmaz. Hatta onu koruyacak şekilde yaratılmışlardır. Halbuki insan bilinçsizce müdahale edince bu dengeyi bozabilmektedir. Mesela insan bir canlı türünü çok fazla avlayınca soyunu tüketebilmektedir. Bu sefer soyu tükenen o canlının besini olan başka bir canlı aşırı sayıda üreyebilmektedir. Ve bu, insana ve doğaya zarar verecek hale gelmektedir. Demek ki, canlılar yaratılırken belli bir dengeye göre var edilmişlerdir. Doğanın dengesiyle uyumludurlar.

- İnsana çeşitli yararlar sağlamaya uyumludurlar

Örneğin, balın sizin için ne kadar faydalı olduğunu bir düşünün. Arılar sizin böyle bir besine ihtiyacınız olduğunu nereden biliyor ve böyle bir besini nasıl üretiliyorlar? Yumurta da, süt de öyle değil mi? Tavuk, inek, koyun insanın ihtiyacını kendi kendine bilebilir ve böyle uyumlu, mükemmel besinler üretebilir mi? Tabi ki hayır.

Canlılar arasındaki bu çok önemli uyum, onların tek bir Yaratıcının eseri olduklarının açık bir delilidir. Yeryüzündeki bu dengeler Allah'ın kusursuz yaratışı sayesinde var olmuştur ve halen de sürmektedir.

Evrenin Yaratılışı

Kitabın başından beri canlıları Allah'ın yarattığını anlattık. İşte sıra şimdi de içinde herşeyin yer aldığı evreni incelemeye geldi. İçinde sizin, Dünya'nın, Güneş'in, Güneş Sistemi'nin, gezegenlerin, yıldızların, galaksilerin kısaca herşeyin yer aldığı evreni de Allah yaratmıştır.

Ancak canlıların yaratılışına karşı çıkanlar olduğu gibi, evrenin yaratılmış olduğuna karşı çıkanlar da vardır. Bu insanlar yine çok saçma iddialar öne sürerler. Evrenin kendi kendine ortaya çıktığını, hatta sonsuzdan beri hep var olduğunu söylerler. Ancak bu son derece mantıksız iddialarının nasıl gerçekleştiğini anlata-mazlar. Böyle insanların iddiaları şuna benzer: Bir gün bir deniz yolculuğuna çık-sanız ve bir adaya ulaştınız. Bu adada bugüne kadar görmediğiniz kadar güzel bi-nalarla kurulmuş bir şehrin var olduğunu görseniz. Üstelik bu şehrin her yerinin parklarla, oyun alanlarıyla, hayvanat bahçeleriyle, birbirinden geniş sinemalarla, lokantalarla, her yere rahatlıkla ulaşabileceğiniz caddelerle, tren yollarıyla dolu olduğunu fark etseniz ne düşünürsünüz? Bu şehri akıl sahibi insanlar yapmıştır değil mi? Biri çıkıp size dese ki, "bu şehri kimse yapmadı, bu şehir sonsuzdan beri burada vardı, biz de geldik içinde oturmaya başladık. Her ihtiyacımız var ve bun-

ların hepsi kendiliğinden olmuş". Bunları söyleyen kişi hakkında ne düşünürsünüz?

Elbette bu kişi ya aklını kaybetmiş ya da o an ne söylediğini bilmiyor dersiniz. Ama unutmayın, içinde yaşadığımız evren burada tarif ettiğimiz şehirle kıyas edilemeyecek kadar büyüktür ve çok daha muhteşem yapılara (gezegenler, güneşler, yıldızlar, uydular, kuyruklu yıldızlar...) sahiptir. Bu durumda, bu kusursuz evrenin yaratılmadığını, eskiden beri var olduğunu söyleyen kişiye bir cevap vermek gerekir, değil mi?

Aşağıdaki bölümü okuduktan sonra bu kişiye en güzel cevabı siz vereceksiniz. Şimdi, size biraz evren hakkında açıklamalar yapalım. Asıl cevabı da en sonunda verelim.

- Büyük bir patlama ile herşey var olmaya başlıyor

İnsanlar, gökyüzü ile ilgili gözlem yapma imkanları henüz yeterli değilken, evren hakkında çok az ve gerçek dışı bilgilere sahiptiler. Zamanla ellerindeki gözlem araçları geliştikçe, uzay hakkında daha doğru bilgilere sahip olmaya başladılar. Ve 1900'li yılların ortalarında çok önemli bir şey keşfettiler: Evrenin de bir doğum tarihi vardı. Yani evren sonsuzdan beri var değildi. Evrenin kendisi, yani içindeki bütün maddeler, maddelerin oluşturduğu yıldızlar, galaksiler, herşey belli bir andan itibaren var olmaya başlamıştı. Bilim adamları, bu başlangıç tarihini günümüzden yaklaşık 15 milyar yıl önce olarak hesapladılar.

Evrenin doğum şekline bir ad verdiler. Ve buna 'Büyük Patlama' dediler. Çünkü hiçbir şeyin olmadığı 15 milyar yıl önce, herşey tek bir noktanın patlaması ile ortaya çıkmıştı. Kısacası, eskiden beri sonsuz olduğu sanılan maddenin ve evrenin de bir başlangıcı vardı. Peki bunu nasıl anladılar? Çok kolay, çünkü o patlama ile etrafa saçılan ve birbirlerinden uzaklaşmaya başlayan maddeler hala birbirlerinden uzaklaşmaya devam ediyorlar. Bir düşünün çocuklar, evren şu anda bile genişlemeye devam ediyor. Evreni şişmiş bir balon gibi düşünün. Bu balonun üzerine iki nokta çizsek, biz balonu şişirdiğimizde ne olur? Balona çizdiğimiz noktalar, balon şişip, hacmi genişledikçe birbirinden uzaklaşır. İşte, evrenin de balonda olduğu gibi gittikçe hacmi büyüyor ve içinde olan herşeyin birbirine olan uzaklığı artıyor. Yani, bütün yıldızların, galaksilerin, gök cisimlerinin arası sürekli açılıyor.

Evrenin genişlemesini bir çizgi filmde izlediğinizi düşünün. Sizce filmi en başına sararsanız, evrenin görüntüsü nasıl olur? Bir nokta gibi değil mi? İşte bilim adamları da aynen böyle yaptılar: Başa döndüler ve gittikçe genişleyen evrenin başlangıçta tek bir nokta olduğunu anladılar.

Bilim adamlarının Büyük Patlama dediği bu patlama Allah'ın "evren" için belirlediği yaşam sürecinin başlangıç noktası oldu. Allah bu patlamayla beraber evreni oluşturan atomları yarattı. Madde ortaya çıktı. Çok büyük bir hızla etrafa saçıldılar. Patlamanın ilk anlarındaki bu ortam adeta atomlardan oluşan bir madde çorbası gibiydi. Fakat bu çok büyük karmaşa gittikçe düzenli bir yapıyı meydana

getirmeye başladı. Allah, atomları birleştirerek yıldızları meydana getirdi. Böylece evrenin içinde bugün gözlemlediğimiz herşey yaratıldı.

İsterseniz bütün bunları daha iyi anlamamızı sağlayacak bir örnek verelim:

Çok büyük bir boşluk düşünün. Uçsuz bucaksız. Sadece bir boya kavanozu var. Başka hiçbir şey yok. Kavanozun içinde de her renk boya birbirine karışmış, garip bir renk oluşturmuş halde. Bu kavanozun içinde bir bomba patlıyor. Patlamanın etkisiyle boya çok küçük damlacıklar halinde etrafa saçılıyor. Milyonlarca boya damlacığının boşluk içinde bütün yönlerde doğru yol aldığını gözünüzde canlandırın. Ama bu damlacıkların yolculuğu sırasında garip şeyler olmaya başlıyor. Boya damlacıkları, karmakarışık dağılıp gidecekleri yerde sanki çok akıllıymış gibi düzenli işler yapmaya başlıyorlar. İlk başta, kavanozdayken karışık bir renk oluşturan damlacıklar kendi renklerine ayrılmaya başlıyorlar. Maviler, sarılar, kırmızılar, her biri kendi renklerine ayrışarak saçılıp uzaklaşmaya devam ediyorlar. Ama gariplikler devam ediyor. Bu sefer de mavi damlacıkların bir yerde 500 tanesi birbirine yapışıp daha büyük bir damla oluşturarak yolculuklarına devam ediyor, başka bir yerde, örneğin 300 kırmızı damla, diğer bir yerde de 200 sarı damla aynı şekilde birleşerek, büyük damlacıklar halinde saçılmaya devam ediyorlar. Hem birbirlerinden uzaklaşıyorlar, hem de bu arada sanki biri onlara emretmiş gibi güzel görüntüler oluşturacak işler yapıyorlar.

Kimi damlacıklar birleşip yıldız görüntüleri oluşturuyor, kimileri Güneş'i çiziyorlar, sonra da bazı damlacıklar bu Güneş'in etrafında gezegenleri oluşturuyor. Bir kısmı biraraya gelip Dünya görüntüsü çiziyorlar ve bir kısmı da Dünya'nın etrafında dönen Ay'ı oluşturuyor. Böyle bir tablo görseniz, bunu, patlayan bir boya kavanozunun tesadüfen meydana getirdiğini düşünür müsünüz? Elbette böyle bir şeye asla ihtimal vermezsiniz.

İşte gece başımızı kaldırıp göğe bakınca gördüğümüz o güzel manzarayı, yıldızları, Güneş'i, gezegenleri meydana getiren maddeler de tıpkı bu boya damlacıklarının hikayesinde olduğu gibi, biraraya gelerek bu mükemmel tabloyu oluşturdular. Peki bütün bunlar kendi kendine olabilir mi? Gökyüzündeki yıldızlar, gezegenler, Güneş, Ay, Dünya şuursuz bazı maddelerin kendiliğinden tesadüfen biraraya gelmesiyle ortaya çıkabilir mi? Ya dünya üzerinde yaşamını sürdüren annemiz, babanız, arkadaşlarınız ya da kuşlar, kediler, çilekler, muzlar...

Elbette böyle bir şey olamaz. Böyle bir şeyi düşünmek, bomba patlayan bir inşaattaki tuğlaların, kiremitlerin kendiliklerinden tesadüfen biraraya gelerek yeni evler yaptıklarını iddia etmekten çok daha saçma bir düşünce olur. Hepimiz biliriz ki, bir inşaatta bomba patlayınca etrafa saçılan tuğlalar, kiremitler, tahtalar gidip de çevrede küçük kulübeler oluşturmazlar. Taş, toprak halinde dağılır gider, hiçbir işe yaramazlar.

Ancak burada çok önemli bir detay daha var. Dikkat ettiyseniz biraz önce örnek verdiğimiz boya damlaları şuursuz ve cansız maddelerdir. Boyaların kendilik-

lerinden biraraya gelmeleri ve bir tablo oluşturmaları imkansızdır. Biz ise burada şuurlu ve canlı yapıların oluşmasından bahsediyoruz. İnsan, bitki ve hayvan gibi canlı varlıkların cansız, başıboş maddelerden oluşması da kesinlikle imkansızdır.

Kendi bedenimizden örnekler vererek bunu düşünelim. Bedenimiz protein, yağ, su gibi gözle görülmeyecek kadar küçük moleküllerin biraraya gelmesiyle oluşur. Bunlar biraraya gelerek hücreleri, hücrelerimiz de biraraya gelerek bedenimizi oluşturur. Vücudumuzdaki mükemmel düzen özel bir tasarımın sonucudur. Herşeyi görebilmemizi sağlayan gözlerimizi, yemek yememiz, bu kitabı tutabilmemiz için ellerimizi, yürümek için bacaklarımızı yaratan Allah'tır. Daha biz annemizin karnındayken nasıl büyüyeceğimizi, boyumuzun ne kadar olacağını, gözlerimizin rengini hepsini Allah belirlemiştir.

Herşeyi Yaratan Allah'tır

Hatırlarsanız konumuzun başında Allah'a iman etmeyen bir insana cevap vercektik. İşte artık cevabı biliyorsunuz. Patlamalar düzen oluşturmazlar, ancak var olan düzeni bozarlar. Evrende ise muhteşem bir denge ve düzen vardır. Evrenin oluşumundaki patlamadan sonra ortaya çıkan düzen, buraya kadar anlattığımız örneklerden (büyük şehir ve boya kutusu örnekleri) çok daha mükemmeldir. Bunların tesadüfen oluşabilmesi kesinlikle imkansızdır.

Bu mükemmel sistem ancak sonsuz kudret sahibi olan Allah'ın dilemesiyle ortaya çıkmıştır. Allah için herşeye güç yetirir. Bir şeyi yaratmak için Rabbimiz'in sadece 'OL' diye emretmesi yeterlidir.

Allah bizim için kusursuz bir evren içinde çok güzel bir dünya yaratmış. Üzerinde çeşit çeşit hayvanlar, bitkilerle beraber... Bizi ısıtması, enerji vermesi için Güneş'i de yaratmış. Hem de Güneş, Dünya'ya öyle iyi ayarlanmış bir mesafede ki, biraz yakın olsa sıcaktan dolayı, biraz uzak olsa bu sefer soğuktan dolayı ölürdük.

İşte bilim adamları bize bu gerçekleri anlattıkça, biz de Allah'ın gücünü daha iyi anlıyoruz. Çünkü hiçbir şekilde akıllı, zekası olmayan o boya damlacığı örneğindeki gibi, maddeler kendileri karar alıp böyle bir şeyi yapamazlar. Demek ki bu evreni de bir yaratan ve düzenleyen vardır. Yıldızları, insanları, hayvanları, bitkileri, canlı, cansız herşeyi meydana getiren maddeler de Allah'ın emriyle hareket etmektedirler. Onun için evrendeki herşey düzenlidir, karışmaz, uyumludur. Çünkü tüm bunları, herşeyi kusursuzca var eden Allah yaratmıştır.

Allah Her İnsanı Bir Kader ile Yaratmıştır

Kitabın başında size ilk insan olan Hz. Adem'in yaratılışından söz etmiştik. Allah diğer insanları da Hz. Adem'in soyundan yaratmıştır. Onları dünyaya imtihan etmek için yerleştirmiş ve neler yapmaları gerektiğini de elçileri vasıtasıyla onlara öğretmiştir.

Her insan dünyada yaşadığı olaylar ile imtihan olur. Yani karşılaştığı olaylara ne gibi tepkiler vereceği, nasıl sözler söyleyeceği, zorluklara sabredip sabretmeyeceği kısacası güzel ahlaklı olup olmayacağı ile denenir. Bu imtihandaki başarısına göre, ölümün ardından da ahirette nasıl bir hayat geçireceği belirlenir.

Ama dünyadaki imtihanın çok önemli bir sırrı vardır. Allah insan için büyük bir rahatlık ve konfor olarak kaderi yaratmıştır. Kader, yani bir insanın yaşayacağı bütün olaylar, o insan daha doğmadan önce Allah Katında bellidir. Her insan için ayrı bir kader yaratılmıştır.

Bunu daha iyi anlamanız için kaderi video kasetteki filme benzetebiliriz. Video kasetteki bir filmin başı ve sonu bellidir, ancak biz bunu seyrettikten sonra öğrenebiliriz. İşte kader de böyledir. Bir insanın doğduğu andan itibaren yapacağı herşey, karşılaşacağı olaylar, nerede okuyacağı, ne zaman nerede oturacağı ve ne zaman öleceği kaderinde belirlenmiştir. Bu kişinin başına gelen tüm iyi ve kötü olaylar Allah Katında bellidir. Her insan dünyada kendisi için belirlenmiş olan bu senaryoya göre imtihan olur. Yani dışarıdan müdahale edilmesi hiçbir şekilde mümkün olmayan bir senaryo dahilinde bazı olaylar yaşar ve bunlara verdiği tepkilere göre ahirette bir karşılık alır.

Kader insan için çok büyük bir kolaylık, Allah'ın bir lütfudur. Bir insanın sonu en başından belli olan olaylar için üzülmesi, yolunda gitmeyen birşeyler olduğunda sıkıntı duyması bu yüzden çok gereksizdir. Dünyadaki imtihana sabredip, herşeyin Allah'tan geldiğini bilenleri, Allah, ayetlerinde cennet ile müjdelemektedir. Bu konuda peygamberler en güzel örneklerdir. Allah insanları uyarmak için gönderdiği elçilerini güzel ahlaklarından dolayı cennet ile müjdelemiştir.

ALLAH ELÇİLER VE KİTAPLAR YOLLAMIŞTIR

Buraya kadar Allah'ın gücünü ve büyüklüğünü kendi kendimize düşünerek tanımamız için çeşitli örnekler ve deliller verdik. Zaten Allah, bize akletme, düşünme yeteneklerini Kendisi'ni tanımamız için vermiştir. Bunun yanında Allah, bize Kendini tanıtmak ve insanlardan neler istediğini bildirmek için kitaplar yollamıştır. Ayrıca Rabbimiz, isteklerini bazen yazılı bazen de sözlü olarak insanlara aktarmaları için de Kendi seçtiği ve çok üstün ahlak özelliklerine sahip peygamberleri görevlendirmiştir.

Peygamberlerin sayısını tam olarak bilemeyiz. Sadece Allah'ın gönderdiği son kutsal kitap olan Kuran'da bildirilen peygamberlerin isimlerini biliriz. Allah, bize bu peygamberlerin hayatlarını güzel davranış ve düşüncelere örnek olarak göstermiştir. Rabbimiz, gönderdiği peygamberler aracılığı ile insanın dünya hayatındaki davranış ve yaşam şeklinin, yani dinin nasıl olması gerektiğini anlatmıştır. İşte biz, Allah'ın bildirmesiyle, nasıl davranışlarda bulunmamız gerektiğini, neyin daha iyi ve güzel ahlaka uygun olduğunu bilebiliriz. Allah'ın beğenip bize karşılığında ödül vereceği davranışları, beğenmeyip hoşnut olmadığı ve karşılığında ceza vereceği davranışları da ancak O'nun bildirmesiyle öğreniriz.

Kuran'da Allah'ın tarih boyunca tüm toplumlara Kendisi'ni anlatacak elçilerini gönderdiği haber verilir. Peygamberler gönderildikleri toplumları daima uyarılmışlardır. Onları Allah'a ibadet etmeye, dua etmeye ve O'nun istediklerini yapmaya çağırmışlardır. Aksi takdirde cezalandırılacaklarını da bildirmişlerdir. Yani toplumlarını uyarmışlar, Allah'ı ve dinini inkar edenleri, kötülük yapanları korkutmuşlar, inanan insanları da Allah'ın ödüllendireceğini müjdelemişlerdir. Çünkü Allah iyi insanları ölümlerinden sonra cennetle müjdelemekte, kötülerini de cehennem ile korkutup başlarına geleceklere karşı uyarmaktadır. (Cennet ve cehennem konularını ileriki bölümlerde daha detaylı anlatacağız.)

Allah'ın insanlara gönderdiği son peygamber, Hz. Muhammed (sav)'dir. Son kutsal kitap da Kuran'dır.

Kuran'dan önce gönderilen kitapları kötü niyetli insanlar değiştirmişlerdir. Bu kitaplar zamanla değiştirilmiş, unutulmuş veya kaybolmuşlardır. Bu yüzden onların asıl olan, yani ilk gönderilen halleri günümüze ulaşamamıştır. Ama Allah bize, hiçbir şekilde değiştirilemeyeceğini bildirdiği Kuran'ı yollamıştır.

Peygamberimiz Hazreti Muhammed (sav) ve sonra gelen Müslümanlar da Kuran'ı çok iyi korumuş ve çoğaltmışlardır. Kuran herkesin anlayabileceği gibi açıktır. Kuran'ı okuduğumuzda bunun Allah'ın sözü olduğunu hemen anlarız. Günümüze kadar bozulmadan gelmiş olan Kuran Allah'ın koruması altındadır ve kıyamete kadar geçerli olan tek kutsal kitaptır.

Bugün dünyanın her yerindeki Kuran'lar birbirinin aynıdır, kelimesine hatta tek bir harfine varıncaya kadar hiçbir farklılık yoktur. Peygamberimiz (sav)'ın yakın dostlarından ve halifelerinden (yerine yönetici olarak bıraktığı kişi) Hz. Osman'ın günümüzden 1400 sene önce yazdırdığı Kuran ile bugünkü Kuran'lar arasında da hiçbir farklılık yoktur. Hepsi birebir aynıdır. Demek ki Kuran Peygamber Efendimiz (sav)'e indirildiği ilk günden beri hiçbir değişikliğe uğramadan bugüne kadar gelmiştir. Çünkü Allah, Kuran'ı kötü niyetli kimselerin değiştirmesinden, bozmasından korumuştur. Allah Kuran'ı özel olarak koruyacağını yine bir Kuran ayetinde bizlere şöyle haber vermektedir:

Hiç şüphesiz, zikri (Kur'an'ı) Biz indirdik Biz; onun koruyucuları da gerçekten Biziz. (Hicr Suresi, 9)

Allah bu ayette geçen "Biz" kelimesiyle Kendisi'ni kastetmektedir. Allah'tan başka bir ilah yoktur, O'nun bir ortağı, yardımcısı da yoktur. Allah herşeye gücü yeten, sonsuz bilgi ve kuvvet sahibi, tek olan ilahtır.

Allah Kuran'da Kendisi için bazı yerlerde "Biz" bazı yerlerde "Ben" diye hitap etmektedir. Kuran'ın asıl dili olan Arapçada "biz" kelimesi tek bir kişi için de kullanılır. Karşı tarafta güç, kudret ve saygı hissi uyandırmak için. Aynı Türkçede, karşıdaki bir kimseye, saygı amacıyla "sen" yerine "siz" demek gibi. Artık kitabın bundan sonraki bölümlerinde size surelerden (yani Kuran bölümlerinden) ve ayetlerden (yani Kuran cümlelerinden) örnekler vereceğiz. Onlar en doğru sözlerdir. Çünkü bizi yaratan ve bizi bizden daha iyi bilen Allah'ın sözleridir.

Allah Kuran'da peygamberlerin hayatlarından örnek almamızı bize bildirmiştir. Bu ayet şöyledir:

Andolsun, onların (peygamberlerin) kıssalarında temiz akıl sahipleri için ibretler vardır. (Yusuf Suresi, 111)

Allah'ın bu ayette dikkat çektiği insan, Kuran'ın Allah'ın sözü olduğunu bilip ona göre düşünen, aklını kullanıp Kuran'ı anlamaya ve uygulamaya çalışan insandır.

Allah, peygamber gönderdiği topluluğu Kendi emirlerine uymaktan sorumlu tutmaktadır. İnsanlar da kendilerine Allah'ın mesajı ulaştığı için ahirette hesap verirken hiçbir bahane öne süremeyeceklerdir. Çünkü Allah'ın elçileri gönderildikleri toplumlara, Allah'ın varlığını ve insanlardan neler yapmalarını istediğini anlatırlar. Böylece, bu sözleri duyan kişilerin sorumluluğu başlar.

Kuran'da şöyle bildirilmiştir:

Elçiler; müjdeciler (yani Allah'ın ölümden sonra iyilere vereceği ödülle müjdeleyenler) ve uyarıcılar (yani Allah'ın ölümden sonra kötülere ceza

vereceğini söyleyenler) olarak (gönderildi). Öyle ki elçilerden sonra insanların Allah’a karşı (savunacak) delilleri olmasın. Allah, üstün ve güçlü olandır, hikmet ve hüküm sahibidir. (Nisa Suresi, 165)

Allah yeryüzünde birçok insan topluluğu yaratmıştır. Bu topluluklardan bazıları kendilerine gönderilen elçilerin anlattıklarını yalanlayıp onları elçi olarak kabul etmediklerini söylemişlerdir. Ve onların sözlerini dinlemedikleri, Allah’ın emirlerini yerine getirmedikleri için cezalandırılmışlardır. Allah peygamberleri ile, eğer Allah’ın sözüne uymazlarsa dünyada da kötü bir karşılık alacaklarına dair bu toplulukları uyarmıştır. Buna rağmen bu topluluklar peygamberlere karşı gelmeye ve iftira atmaya başlamışlar, hatta onları öldürmek isteyecek kadar saldırganlaşmışlardır. Bunun üzerine Allah onlara hak ettikleri ve alacaklarını söylediği karşılığı vermiştir. Bu kavimlerin yerlerine zaman içinde yepyeni topluluklar geçmiştir. Kuran’da Allah böyle toplulukların durumunu şöyle bildirmektedir:

Kendilerinden önce nice nesilleri yıkıma uğrattığımızı görmüyorlar mı? Biz, sizi yerleşik kılmadığımız bir biçimde onları yeryüzünde (büyük bir güç ve servetle) yerleşik kıldık; gökten üzerlerine sağanak (bol yağmurlar) yağdırdık, nehirleri de altlarından akar yaptık. Ama günahları nedeniyle Biz onları yıkıma uğrattık ve arkalarından başka nesiller var ettik. (Enam Suresi, 6)

Peygamberlerin hayatlarından vereceğimiz örneklerde Allah'ı reddeden bu topluluklara karşı Allah'a iman eden insanların örnek davranışlarını anlatacağız.

İlk İnsan ve İlk Peygamber: Hz. Adem

Hatırlarsak insanın yaratılışından bahsederken ilk insanın Hz. Adem olduğunu söylemiştik. Hz. Adem aynı zamanda ilk peygamberdir. Yani ilk insan nesline Allah hemen bir peygamber de göndermiş ve onlara dinlerinin ne olacağını ve Allah için neler yapmaları gerektiğini öğretmiştir.

İlk insan olan Adem Peygambere Allah, konuşmayı ve herşeyin ismini öğretmiştir. Bu, Kuran'da şöyle anlatılır:

Ve Adem'e isimlerin hepsini öğretti. (Bakara Suresi, 31)

Bunun ne kadar önemli olduğunu düşünün. Allah'ın yarattığı canlılar içinde sadece insan konuşarak anlaşır. Konuşmak insana ait bir özelliktir. Etrafındaki eşyaları tanıması ve onlara bir isim vermesi bunları Allah'ın ilk olarak Adem Peygambere öğretmesi sayesinde olmuştur.

Adem Peygamberden sonra gelen nesil de, şu an dünyada yaşayan insanlar gibi düşünebilen, konuşan, duyguları olan, sevinen, üzülen, elbise giyen, eşyalar kullanan, sanat ve müzik kabiliyeti olan insanlardı. Bilim adamlarının araştırmaları sonucu bulunan en eski insan kalıntılarının yanında eşyaların, flüt gibi müzik aletlerinin, duvar resimlerinin bulunması, bu söylediklerimizin tarihi delilleridir.

Yani bazı insanların iddia ettiği gibi ilk insanlar hiçbir zaman yarı insan-yarı maymun gibi vahşi yaratıklar olmadılar. Zaten hiçbir maymunun veya başka canlının konuşamayacağını, düşünemeyeceğini, insan gibi davranamayacağını biliyorsunuz. Bütün bu yetenekleri Allah insana özel olarak vermiştir. (Bu konu ile ilgili daha önce yazılmış olan **“Çocuklar, Darwin Yalan Söyledi”** isimli kitabımızda çok detaylı bilgi bulabilirsiniz.)

Fakat ilk insanın Hz. Adem olduğunu kabul etmek istemeyen bazı insanlar kendilerince çeşitli iddialar ortaya atmışlardır. İlk insana sahte bir kimlik uydurmuşlardır. Bunların hayali iddialarına göre insan ve maymun aynı canlıdan, yani ortak bir atadan zaman içinde değişikliklere uğrayarak bugünkü hallerine gelmişlerdir. Bu garip iddianın nasıl gerçekleştiğini sorarsanız tek cevap vardır: “Tesa-

düfen oldu". "Peki bunu ispatlayacak delil var mı?" diye sorarsanız da hiçbir delil gösteremezler. Yani insanın başka bir canlıdan bugünkü haline geldiği iddiasını kanıtlayacak tek bir kalıntı bile yoktur.

"Geçmişe ait kalıntılar nelerdir?" diye sorarsanız, şöyle anlatabiliriz: Bazı canlılar öldükleri zaman arkalarında izlerini bırakırlar ve bu izleri, yani kalıntıları milyonlarca yıl hiç bozulmadan kalabilir. Ancak bunun olabilmesi için o canlının hava ile temasının aniden kesilmesi gerekir. Örneğin bir kuş yerde dururken üzerine aniden bir kum yığını gelse ve orada kuş ölse, bu kuşun kalıntıları günümüze kadar gelebilir. Veya ağaçlardan akan ve bala benzeyen amber denen sıvılar vardır. Bazen bu amber, bir böceğin üzerine akar ve böcek bu amberin içinde ölür. Böylece sertleşerek milyonlarca yıl hiç bozulmadan günümüze kadar gelebilir. Biz de böylece çok eskiden yaşamış olan canlılar hakkında bilgi edinebiliriz. İşte canlılardan kalan bu kalıntılara "fosil" denir.

İlk insanın maymun benzeri bir canlıdan oluştuğunu öne sürenler, bununla ilgili bir fosil gösteremezler. Yani yarı maymun-yarı insan gibi garip bir canlının fosili dünya üzerinde hiçbir zaman bulunmamıştır. Fakat söz konusu kişiler bu açıklarını kapamak için sahte fosiller, sahte resimler, çizimler düzenlemişler ve bunları okul kitaplarına bile koymuşlardır.

Elbette, bu sahtekarlıkları zamanla tek tek açığa çıkmış ve bilim sahtekarlıkları olarak her yerde yazılmıştır. Yani bu insanların durumu başta anlattığımız çizgi kahramanın durumu gibidir. Bu gibi insanlar inatçı ve akılsız olduklarından, Allah'ı kabul etmeleri ve herşeyi O'nun yarattığının farkına varmaları adeta imkansızdır. Bunların sayıları gittikçe azalmaktadır. Fakat hala bazı okullarda, gazetelerde, dergilerde bu yanlış düşüncelerini yaymaya çalışmaktadırlar. İnsanları inandırmak için de söylediklerinin çok bilimsel ve doğru olduğunu ısrarla tekrar ederler. Oysa akıllı bilim adamlarının ortaya koyduğu her araştırma ve delil maymunun insana dönüşmediğini bilimsel olarak da ispat etmiştir.

Hız. Adem, yani ilk insan bugünkü insanlar gibidir ve Allah, onu özel olarak yaratmıştır. Bunlar Allah'ın bize Kuran'da bildirdiği gerçeklerdir. Hız. Adem ile ilgili olarak Allah'ın Kuran'da bize haber verdiği çok önemli bir konu daha vardır: Bütün insanların düşmanı olan şeytan ve Hız. Adem arasında geçen olaylar...

- İnsanın en büyük düşmanı: Şeytan

Şeytan ile ilgili bazı şeyler biliyor olabilirsiniz. Ancak sizi çok iyi tanıdığını ve sizi ne yapıp edip kandırmaya çalıştığını biliyor musunuz? Peki ya sizi kimi zaman dost gibi görünerek kandırmaya çalışan şeytanın gerçek amacını biliyor musunuz? Gelin en başından başlayalım ve şeytanın neden bizim en büyük düşmanımız olduğunu hatırlayalım. Bunun için size Hız. Adem ve şeytan arasında geçen ve Kuran'da bildirilen bir olayı anlatacağız.

Kuran'a göre şeytan, Hız. Adem'den bu yana bütün insanları Allah yolundan saptırmak için çaba harcayan ve kıyamete kadar da bunun için uğraşacak olan

varlıkların genel adıdır. Şeytanların en büyüğü ise, Hz. Adem'in yaratılmasıyla birlikte Allah'a isyan eden İblis'tir.

Kuran'dan öğrendiğimize göre Allah Hz. Adem'i yaratmış ve meleklerden bir saygı ifadesi olarak ona secde etmelerini istemişti. Melekler Allah'ın emrini yerine getirirken, İblis Hz. Adem'e secde etmedi. Kendisinin insandan daha üstün bir yaratık olduğunu öne sürdü. İtaatsiz ve küstah olması nedeniyle Allah'ın huzurundan kovuldu.

Allah'ın huzurundan ayrılmadan önce, bu duruma düşmesine neden olan insanları kendisi gibi saptırmak için Allah'tan süre istedi. Şeytanın amacı kendisine tanınan süre içinde insanları Allah yolundan şaşırtıp saptırmaktı. Bunun için her yolu deneyecek ve insanların çoğunu kendisine uyduracaktı. Allah şeytanı ve ona uyanları cehenneme dolduracağını bildirdi. Burada anlattığımız olaylar Kuran'da şöyle haber verilmektedir:

Andolsun, Biz sizi yarattık, sonra size suret (biçim-şekil) verdik, sonra meleklerle: "Adem'e secde edin" dedik. Onlar da İblis'in dışında secde ettiler; o, secde edenlerden olmadı.

(Allah) Dedi: "Sana emrettiğimde, seni secde etmekten alıkoyan neydi?" (İblis) Dedi ki: "Ben ondan hayırlıyım; beni ateşten yarattın, onu ise çamurdan yarattın."

(Allah:) "Öyleyse ordan in, orda büyükenmen senin (hakkın) olmaz. Hemen çık. Gerçekten sen, küçük düşenlerdensin." O da: "(İnsanların) dirilecekleri güne kadar beni gözle(yip ertele.)" dedi. (Allah:) "Sen gözlenip-ertelenenlerdensin" dedi.

Dedi ki: "Madem öyle, beni azdırdığından dolayı onlar(ı insanları saptırmak) için mutlaka senin dosdoğru yolunda (pusu kurup) oturacağım."

"Sonra muhakkak önlerinden, arkalarından, sağlarından ve sollarından sokulacağım. Onların çoğunu şükredici bulmayacaksın."

(Allah) Dedi: "Kınanıp alçaltılmış ve kovulmuş olarak ordan çık. Andolsun, onlardan kim seni izlerse, cehennemi sizlerle dolduracağım." (Araf Suresi, 11-18)

Şeytan Allah'ın huzurundan kovulduktan sonra, kıyamete kadar sürecek olan mücadelesine başladı. İnsanları aldatarak saptırmak için onlara sokuldu. Sinsice tuzaklar kurdu, insanları hiç akıllarına gelmeyecek yöntemlerle kandırdı. Şimdi daha iyi anladığınız gibi, şeytan insana çok sinsice yaklaşabilen bir düşmandır. Bu nedenle ondan sakınmak için çok büyük dikkat göstermeniz gerekir.

Sakın unutmayın ki şeytan şu anda da sizi kandırmak için bekliyor. Sizi bu kitabı okumaktan, okuduklarınızı düşünmekten alıkoymaya çalışıyor. Bir arkadaşınıza iyilik yapmanızdan, büyüklerinizin sözünü dinlemenizden, Allah'a şükretmeniz-

den ve dua etmenizden, hep doğruyu söylemenizden sizi vazgeçirmeye çalışıyor. Sakın şeytanın sizi kandırmasına, yalanları ile sizi güzel ahlaklı bir insan olmaktan, vicdanınızın sesini dinleyerek hareket etmekten alıkoymasına izin vermeyin.

Aklınıza kötü bir düşünce geldiğinde ya da canınız güzel bir şey yapmak istemediğinde hemen şeytandan Allah'a sığının ve Allah'tan yardım isteyin. Allah'ın Kuran'da haber verdiği gibi şeytanın iman eden kişiler üzerinde hiçbir etkisinin olmayacağını da sakın unutmayın.

Hız. Nuh Peygamber

Nuh Peygamber de diğer peygamberler gibi kavmini yani içinde yaşadığı topluluğu doğru yola çağırmıştır. Allah'a inanmalarını, herşeyin Yaratıcısının Allah olduğunu, başka şeylere tapmamalarını, aksi takdirde Allah'ın kendilerini cezalandıracağını söylemiştir. Bu olay, Kuran'da şöyle anlatılır:

Andolsun, Biz Nuh'u kavmine gönderdik. (Onlara:) "Ben sizin için ancak apaçık bir uyarı-korkutucuyum."

"Allah'tan başkasına kulluk etmeyin. Ben size (gelecek olan) acı bir günün azabından korkarım" (dedi). (Hud Suresi, 25-26)

Fakat çok az kişi haricinde kendisine inanan olmamıştır. Bunun üzerine Allah Nuh Peygambere büyük bir gemi yapmasını emretmiştir. İnananların bu gemi sayesinde kurtulacağını bildirmiştir.

Nuh Peygamberin, etrafta hiç deniz yokken gemi yapması Allah'a inanmayanları çok şaşırtmış ve bu yüzden onunla alay etmişlerdir. Oysa inanmayanlar başlarına gelecekleri bilmemekte fakat Allah bilmektedir. Gemi bitince, günlerce süren çok şiddetli yağmurlar yağmış, her tarafı sular kaplayıp karalar denize dönüşmeye başlamıştır. O zaman gerçekleşen bu felaket günümüzde bilim adamları tarafından da doğrulanmıştır. Ortadoğu bölgesinde şimdi dağ olan birçok yerin bir zamanlar sularla kaplı olduğuna dair deliller bulunmuştur.

Televizyonda çeşitli ülkelerde olan sel felaketlerini görmüşsünüzdür. Böyle felaketlerde, insanlar çatılara çıkıp yardım gelmesini beklerler, onlara ancak deniz motorları ya da helikopterlerle yardım ulaştırılabilir. O dönemde ise Hz. Nuh'un gemisinden başka onları kurtaracak hiçbir şey olmamıştır. İşte Nuh Peygamber zamanında olan ve 'Nuh Tufanı' olarak adlandırılan bu olay, o dönemdeki peygambere inanmayan, inançsız insanları cezalandırmak için Allah'ın özel olarak meydana getirdiği bir cezadır. Allah'ı dinlemeyen, O'nun Nuh Peygamber aracılığı ile gönderdiği uyarılara yüz çeviren, şımarık, kötü huylu insanların hiçbiri o gemiye binmemiş, kendilerini Allah'tan başka şeylerin koruyacağını zannetmişlerdir. Allah'a değil başka varlıklara güvenmişlerdir.

Halbuki Allah dilemezse bizi hiçbir şey koruyamaz. Bu gerçeği bilmeyen insanlar tepelere, yüksek yerlere çıkmalarına rağmen dev dalgalar onlara da ulaşmış, böylece boğulup gitmişlerdir. Çok az sayıda insan Allah'a inanıp güvenmiş, Nuh Peygamberle beraber gemiye binmiş ve kurtulmuştur. Yanlarına da yine Allah'ın emri ile dişi ve erkek çeşitli türden hayvanlar almışlardır. Kuran'da bu konu şöyle anlatılmaktadır:

Kendilerinden önce Nuh kavmi de yalanlamıştı; böylece kulumuz (Nuh)u yalanladılar ve: "Delidir" dediler. O 'baskı altına alınıp engellenmişti.'

Sonunda Rabbine dua etti: "Gerçekten ben, yenik düşmüş durumdayım. Artık Sen (bu kafir toplumdaki) intikam al."

Biz de 'bardaktan boşanırcasına akan' bir su ile göğün kapılarını açtık.

Yeri de 'coşkun kaynaklar' halinde fışkırttık. Derken su, takdir edilmiş bir işe karşı (hükümümüzü gerçekleştirmek üzere) birleşti.

Ve onu da tahtalar ve çiviler(le inşa edilmiş gemi) üzerinde taşıdık; Gözlerimiz önünde akıp-gitmekteydi. İnkâr edilmiş-nankörlük edilmiş olan (Nuh)a bir mükafat olmak üzere.

Andolsun, Biz bunu bir ayet olarak bıraktık. Fakat öğüt alıp-düşünen var mı?

Şu halde Benim azabım ve uyarıp-korkutmam nasılmış? (Kamer Suresi, 9-16)

Bütün peygamberler gönderildikleri toplumlara benzeri şekilde aynı konuları anlatmışlar ve onları Allah'a ibadet etmeye çağırmışlardır. Bu görevlerini yaparken de o insanlardan herhangi bir karşılık istememişlerdir. Çünkü Allah'ın sözlerini kendi toplumlarına ileten bu insanların hiçbir çıkarları yoktur. Sadece Allah onları görevlendirdiği için ve Allah'ı çok sevdikleri, O'nun da kendilerini sevmesini istedikleri ve O'ndan korkup çekindikleri için bu görevi yaparlar. Ve bu sırada başlarına birçok olay gelir; sıkıntıya, eziyete, iftiraya uğrarlar. Hatta geçmişte bazı peygamberler inkarcılar tarafından öldürülmek istenmiş, içlerinden öldürülenler de olmuştur. Ancak peygamberler yalnızca Allah'tan korkan insanlar oldukları için, karşılaştıkları hiçbir zorluk onları doğru yoldan döndürmemiştir. Yaşadıkları zorlukların karşılığını Allah'ın dünyada ve ölümden sonraki ahiret hayatında eksiksiz olarak vereceğini hiçbir zaman unutmamışlardır.

Hz. İbrahim Peygamber

Bu bölümde Kuran'da adı geçen bütün peygamberleri teker teker anlatmaya-
cağız. Fakat, Kuran'da bazı özellikleri önemle vurgulanan peygamberlerin hayatla-
rından örneklerle yer vereceğiz.

Hız. İbrahim de bu peygamberlerden biridir. O, daha çok genç yaşta iken ve
çevresinde kendisine Allah'ın varlığını anlatan hiç kimse yokken, kendi kendine
gökyüzünü inceleyerek tüm varlıkları Allah'ın yarattığını fark etmişti. Bu konu Ku-
ran'da şöyle anlatılır:

**(İbrahim) Gece, üstünü örtüp bürüyünce bir yıldız görmüş ve demişti
ki: "Bu benim Rabbimdir." Fakat kayboluverince: "Ben kaybolup-gidenleri
sevmem" demişti.**

**Ardından Ay'ı, (etrafa aydınlık saçarak) doğar görünce: "Bu benim Rab-
bim" demiş, fakat o da kayboluverince: "And olsun" demişti, "Eğer Rab-
bim beni doğru yola erdirmezse gerçekten sapmışlar topluluğundan olu-
rum."**

**Sonra güneşi (etrafa ışıklar saçarak) doğar görünce: "İşte bu benim
Rabbim, bu en büyük" demişti. Ama o da kayboluverince, kavmine demişti
ki: "Ey kavmim, doğrusu ben sizin şirk (Allah'a ortak, eş) koşmakta olduk-
larınızdan uzağım."**

**"Gerçek şu ki, ben bir muvahhid (Allah'ı tek Yaratıcı kabul eden) ola-
rak yüzümü gökleri ve yeri yaratana çevirdim. Ve ben müşriklerden (Al-
lah'a ortak koşan) değilim." (Enam Suresi, 76-79)**

Yine İbrahim Peygamber, içinde yaşadığı toplumu Allah'tan başkasına tapma-
maları için şöyle uyarmıştır:

Onlara İbrahim'in haberini de aktar-oku:

Hani, babasına ve kavmine: "Siz neye kulluk ediyorsunuz?" demişti.

**Demişlerdi ki: "Putlara (kendi yaptıkları ve değer verdikleri çeşitli
heykellere) tapıyoruz, bunun için sürekli onların önünde bel büküp eğili-
yoruz."**

Dedi ki: "Peki, dua ettiğiniz zaman onlar sizi işitiyorlar mı?"

"Ya da size bir yararları veya zararları dokunuyor mu?"

"Hayır" dediler. "Biz atalarımızı böyle yaparlarken bulduk."

(İbrahim) Dedi ki: "Şimdi, neye tapmakta olduğunuzu gördünüz mü?"

"Hem siz, hem de eski atalarınız?"

**"İşte bunlar, gerçekten benim düşmanımdır; yalnızca alemlerin Rabbi
hariç"**

"Ki beni yaratan ve bana hidayet (doğru yolu) veren O'dur;"

"Bana yediren ve içiren O'dur;"

**“Hastalandığım zaman bana şifa veren O’dur;”
“Beni öldürecek, sonra diriltecek olan da O’dur,”
“Din (ahirette hesap) günü hatalarımı bağışlayacağını umduğum da O’dur;” (Şuara Suresi, 69-82)**

Hz. İbrahim, o devirdeki krala ve halka, yukarıdaki şekilde “Allah’a iman edin” diye dini anlatınca, ona düşman olanlar onu öldürmeye kalkıştılar. Büyükçe bir ateş yakıp Hz. İbrahim’i içine attılar. Fakat Allah onu korudu ve ateşten sapa-sağlam kurtardı. Bu olay Kuran’da şöyle anlatılır:

Bunun üzerine kavminin (İbrahim’e) cevabı yalnızca: “Onu öldürün ya da yakın” demek oldu. Böylece Allah onu ateşten kurtardı. Şüphesiz bunda, iman eden bir kavim için ayetler vardır. (Ankebut Suresi, 24)

Biz de dedik ki: “Ey ateş, İbrahim’e karşı soğuk ve esenlik ol.” (Enbiya Suresi, 69)

Herşeyi yaratan ve kontrol eden Allah’tır. Ateş de Allah’ın emriyle İbrahim Peygamberi yakmamıştır. İşte bu, Allah’ın bir mucizesidir. Allah’ın gücünün herşeye yettiğini çok iyi gösteren örneklerden biridir. Çünkü yeryüzündeki herşey Allah’ın izni ile gerçekleşir. O, dilemediği sürece bir insana hiçbir şey zarar veremez, hiç kimse bir başka insanı öldüremez. Kuran’da Allah şöyle bildirmektedir:

Allah’ın izni olmaksızın hiçbir nefis (can) için ölmek yoktur. O, süresi belirtilmiş bir yazıdır (kader yazısı)... (Al-i İmran Suresi, 145)

Allah’ın İbrahim Peygamber için dilediği ölümün zamanı gelmediği için, ateşe atıldığı halde ölmemiş, Allah onu oradan kurtarmıştır.

Allah, Kuran’ın başka bir ayetinde de İbrahim Peygamberin çok üstün bir ahlakı olduğunu şöyle anlatır:

Doğrusu İbrahim, yumuşak huylu, duygulu ve gönülden (Allah’a) yönelen biriydi. (Hud Suresi, 75)

Allah iyi huylu ve kendisine çok bağlı olan insanları sever. Bu ayetten de anladığımız gibi, efendi olmak, asi ruhlu olmamak, Allah’ın emirlerine tam teslimiyetli olmak Allah Katında çok önemli özelliklerdendir.

Hz. Musa Peygamber

Hız. Musa da Kuran'ın birçok yerinde başından geçen olaylar anlatılan bir peygamberdir. Kendisine kutsal kitaplardan biri olan Tevrat gönderilmiştir. Fakat Tevrat, Musa Peygamberin ölümünden sonra insanlar tarafından değiştirildiği için günümüzde asıl hali bulunmamaktadır. Ama değiştirilmiş şeklini Museviler hala kutsal kitap zannederek okumaktadırlar. Günümüzdeki Musevilerin okuyup inandıkları bu kitap, Musa Peygamberin getirdiği kutsal kitap olmadığı için onlar doğru bir inanışa sahip değildirler.

Biz Hız. Musa'nın yaşamı ve güzel ahlakı ile ilgili tüm bilgileri Kuran'dan öğreniriz. Kuran'da bildirildiğine göre, eski Mısır hükümdarlarına "firavun" denirdi. Bunların bir çoğu Allah'a inanmayan, kendilerini kutsal bir kişi gibi gören, çok ki-birli insanlardı. Musa Peygamberi de Allah bu firavunların en zalimlerinden birisine göndermişti.

Hız. Musa'nın hayatından bize haberler veren ayetleri okurken üzerinde durulması gereken önemli bir konu, kaderdir. Hız. Musa'nın Firavun'un sarayına gönderilişi şöyle olmuştur:

Tam Hız. Musa'nın doğduğu sırada, Firavun zalimce bir emir vermiş ve ülkesindeki tüm erkek çocukların öldürölmesini istemiştir. Hız. Musa da ölüm tehlikesiyle karşılaşmıştır. Ancak Allah Hız. Musa'nın annesine oğlunu suya bırakmasını söylemiş ve sonunda onu Firavun'un alacağını ve onun kendisine geri dönüp peygamber olacağını bildirmişti. Annesi Hız. Musa'yı bir sandığın içine yerleştirerek suya bıraktı. Nehirde başıboş ilerleyen bu sandık bir süre sonra Firavun'un karısı tarafından bulundu ve Hız. Musa daha bebekken büyütölme üzere saraya alındı. Böylece Firavun, ileride kendisine Allah'ı anlatacak, yanlış fikirlerine karşı koyacak olan insanı, bilmeden yanına almış ve büyötmüştür. Herşeyi bilen Allah, Firavun'un Hız. Musa'yı nehirde bulup, onu sarayında yetiştireceğini de bilmektedir.

Hız. Musa doğduğunda onun bir sandık içinde suya bırakılacağı, Firavun'un onu bulacağı, sonunda ise Hız. Musa'nın bir peygamber olacağı belliydi. Çünkü Allah onun kaderini öyle belirlemişti. Allah bunu Hız. Musa'nın annesine bildirdi.

Burada Hız. Musa'nın hayatındaki tüm detayların en ince ayrıntısına kadar Allah Katında kaderde belirlenmiş olduğuna ve aynen takdir edildiği gibi gerçekleştiğine dikkat etmek gerekir.

Hız. Musa büyödükten sonra Mısır'dan ayrıldı, bir süre bir başka ülkede yaşadı ve sonra da Allah onu peygamber olarak görevlendirdi. Ve Musa Peygambere yardımcı olarak kardeşi Hız. Harun'u gönderdi.

İkisi birden bu zalim Firavun'un karşısına çıkıp Allah'ı ve O'nun emirlerini anlattılar. Musa Peygamberin yaptığı çok zor bir işti. Çünkü Allah'ı inkar eden çok zalim bir hükümdarın karşısına çıkıp çekinmeden onu, Allah'ı tanımaya ve O'na ibadet etmeye çağırmıştı. Kuran'da Hız. Musa'nın bu daveti şöyle anlatılmaktadır:

Sonra bunların (peygamberlerin) ardından Musa'yı ayetlerimizle (sözlerimiz-delillerimizle) Firavun'a ve önde gelen çevresine gönderdik; onlar ona (ayetlerimize) haksızlık ettiler. İşte bozgunculuk çıkaranların nasıl bir sona uğradıklarına bir bak.

Musa dedi ki: "Ey Firavun, gerçekten, ben alemlerin Rabbinden (yani bütün herşeyi yaratıp düzenleyenden) bir elçiyim."

"Benim üzerimdeki yükümlülük, Allah'a karşı ancak gerçeği söylemektir. Rabbiniz'den size apaçık bir belge ile geldim. Artık İsrailoğullarını (Musa'nın kendi toplumu) benimle gönder." (Araf Suresi, 103-105)

Firavun ise kendini beğenmiş ve kibirli bir insandı. Bütün gücün kendinde olduğunu zannedip Allah'a başkaldırmıştı. Halbuki Firavun'a o gücü, malı ve toprakları veren de Allah'tır. Ama Firavun akılsız olduğu için bu gerçeği anlayamamıştır.

Hz. Musa'ya karşı çıkan ve iman etmeyen Firavun, daha önce de söylediğimiz gibi, çok zalim bir insandı. Musa Peygambere inanan topluluğu (İsrailoğulları) esir tutuyor, onları köle olarak çalıştırıyordu. Sonunda Firavun'un Hz. Musa'yı ve bütün inananları yok etmeyi düşündüğü anlaşıncı bu topluluk Hz. Musa önderliğinde Mısır'dan kaçtı. İsrailoğulları ve Hz. Musa, önlerine çıkan denizle arkalarından gelen Firavun'un ordusu arasında kaldılar. Ama Musa Peygamber böyle çaresiz gibi görünen bir durumda bile asla umudunu ve Allah'a güvenini kaybetmedi. Allah, bir mucize yaratarak inananların geçmesi için denizi ikiye yardı ve denizde bir yol açtı. Bu, Allah'ın Musa Peygambere verdiği büyük mucizelerden birisidir. İnananlar geçince deniz kapandı, onları takip eden Firavun ve ordusu ise suda boğuldular.

Allah Kuran'da bu mucizevi olayı şöyle bildirmektedir:

Firavun ailesinin ve onlardan öncekilerin gidiş tarzı gibi. Onlar, Rablerinin ayetlerini yalanladılar; Biz de günahları dolayısıyla onları helak ettik. Firavun ordusunu suda boğduk. Onların tümü zulmeden kimselerdi. (Enfal Suresi, 54)

Tam öleceğini anladığı sırada Firavun Allah'a inandığını söyleyerek kendisini kurtarmasını istemiştir. Fakat son andaki bu pişmanlığı fayda etmemiştir. Çünkü Allah, yaptığımız hatalardan ancak samimi olarak pişman olursak bizi affedeceğini bildirmiştir. Allah çok bağışlayıcıdır. Ama insanın tam öleceğini anladığı sıradaki pişmanlığı, samimi ve zamanında duyulan bir pişmanlık olmadığından fayda etmeyebilir. Firavun'a da böyle olmuştur. O halde bizim unutmamamız gereken şudur: Hayatımız boyunca Allah'ın hoşnut olacağı şekilde yaşamalı ve Firavun'un düştüğü hataya düşmemeliyiz. Çünkü hayatımızı Kuran'a uygun güzel bir ahlakla geçir-

mezsek, Kuran’da emredilenleri yapmazsak, ölüm anında pişman olmamız fayda etmeyebilir.

Hız. Yunus Peygamber

İnsan ne kadar zor ve çaresiz durumda olursa olsun daima Allah’a güvenmeli ve O’ndan yardım istemelidir. Biraz önce de anlattığımız gibi, Musa Peygamber Firavun’un ordusu ile önlerindeki deniz arasında kalınca asla umutsuzluğa düşmemiş ve Allah’a güvenmişti. İşte Yunus Peygamberin davranışı da böyle güzel bir davranışın örneklerindendir.

Yunus Peygamber, ilk önceleri Allah’ın kendisine verdiği göreve rağmen uyarması gereken toplumu terk etmişti. Bunun üzerine Allah onu çeşitli denemelerden geçirdi. Hz. Yunus ilk önce bindiği gemidekiler tarafından denize atıldı. Sonra denizde kendisini dev bir balık yuttu. Bu olayların üzerine Hz. Yunus yaptığından dolayı pişman oldu ve Allah’a sığınıp dua etti. Kuran’da bu olay şöyle anlatılır:

Balık sahibi (Yunus’u da); hani o, kızmış vaziyette gitmişti ki; bundan dolayı kendisini sıkıntıya düşürmeyeceğimizi sanmıştı. (Balığın karnındaki) Karanlıklar içinde: “Senden başka ilah yoktur, sen Yücesin, gerçekten ben zulmedenlerden oldum” diye çağrıda bulunmuştu.

Bunun üzerine duasına icabet ettik ve onu üzüntüden kurtardık. İşte Biz, iman edenleri böyle kurtarız. (Enbiya Suresi, 87-88)

Allah, Kendisi’ne güvenip, dua etmeseydi Hz. Yunus’un başına gelecekleri Kuran’da şöyle bildirmiştir:

Eğer (Allah’ı çokça) tesbih edenlerden (ananlardan, yüceltenlerden) olmasaydı,

Onun karnında (insanların) dirilip-kaldırılacakları güne kadar kalmıştı.

Sonunda o hasta bir durumdayken çıplak bir yere attık.

Ve üzerine, sık-geniş yapraklı (dış etkilere karşı korumak için) (kabağa benzer) türden bir ağaç bitirdik.

Onu yüz bin veya (sayısı) daha da artan (bir topluluk)a (peygamber olarak) gönderdik. (Saffat Suresi, 143-147)

Allah Yunus Peygamberi tamamen umutsuz gibi görünen bir durumdan kurtarmıştır. Bu, Allah’tan hiçbir zaman umut kesilmeyeceğine dair açık bir işarettir. Kuran’da bildirilen bu olayları okuyup öğrenen bizlerin yapması gereken de, her

ne zorlukla karşılaşırsak karşılaştığımız, daima Allah’a dua edip O’ndan yardım dilemektir.

Hız. Yusuf Peygamber

Kuran’da Yusuf Peygamberin başından geçenler çok uzun ve detaylı bir şekilde anlatılmıştır. Burada kısaca anlatıp, Hz. Yusuf’un ahlakından nasıl örnek almamız gerektiğini göreceğiz.

Hz. Yusuf, Yakup Peygamberin oğullarından biridir. Küçük yaşta kardeşleri onu kıskandıkları için çölde bir kuyuya atıp babalarına da “onu bir kurt yedi” diye yalan söylemişlerdir. Kuyudan su çeken bir kervan onu bulup Mısır’da bir yöneticinin sarayına götürmüştür. Orada bir olaydan dolayı iftiraya uğrayıp zindana atılmış ve senelerce zindanda kalmıştır.

Sonunda suçsuz olduğu anlaşılmış, zindandan çıkarılmış, çok güvenilir ve akıllı bir insan olduğu için Mısır’da hazinenin başına getirilmiş, yönetici olmuştur. Kendisine zamanında eziyet eden kardeşlerini de affetmiştir.

Yusuf Peygamber çok üstün bir ahlaka sahiptir. Allah onu birçok şekilde denemiş, kuyu gibi kurtulması imkansız görünen bir yerden çıkarıp en sonunda onu üstün bir makama getirmiştir. Yusuf Peygamber başına gelen her olayda Allah’a dua etmiş, O’na yönelmiştir. Senelerce suçsuz olmasına rağmen hapiste kaldığı halde bunun Allah’ın bir denemesi olduğunu unutmamıştır. Hapiste yanında bulunanlara hep Allah’ın gücünü ve büyüklüğünü anlatmıştır. Bu kadar zor şartlar altında Allah’a olan güven ve bağlılığını koruması, onun çok üstün bir ahlak sahibi olduğunu bize göstermektedir.

Hız. Eyüp Peygamber

İnsanın başına gelenlere karşı sabırlı olması çok önemli bir Müslüman özelliğidir. Hz. Eyüp kendisine çok sıkıntı veren bir hastalıkla denenmiştir. Ama Eyüp Peygamber hastalığının geçmesi için sadece Allah’tan yardım istemiş ve O’na güvenmiştir. Allah onun duası üzerine hastalığının nasıl iyileşeceğini kendisine bildirmiştir. Hz. Eyüp’ün üstün ahlakı ve duası Kuran’da şöyle anlatılır:

Kulumuz Eyyub’u da hatırla. Hani o: “Herhalde şeytan, bana kahredici (çok can yakıcı) bir acı ve azab dokundurdu” diye Rabbine seslenmişti.

“Ayağını depret.(yere vur) İşte yıkanacak ve içecek soğuk (su, diye vahyettik).

... Gerçekten, Biz onu sabredici bulduk. O, ne güzel kuldu. Çünkü O, (daima Allah’a) yönelip-döner biriydi. (Sad Suresi, 41-44)

Bazı insanlar, hastalık, acı, sıkıntı gibi zorluklarla karşılaştıkları zaman hemen ümitsizliğe kapılırlar. Bazıları ise isyankar bir tavır içine girerler. Oysa bunlar

çok yanlış düşüncelerdir. Hz. Eyüp örneği de bize göstermektedir ki, Allah en üstün kullarına bile çeşitli dertler ve sıkıntılar verebilir. Bundaki amaç, insanın olgunluğunu artırmak ve Allah’a olan bağlılığını sınamaktadır.

Biz de başımıza gelen her sıkıntı karşısında Allah’a dua etmeli ve O’na güvenmeliyiz. Hz. Eyüp gibi sabreden ve daima Allah’a yönelip dönen insanlar olmalıyız. O zaman Allah hem dertlerimizi giderir, hem de yaşadığımız sıkıntılara karşılık olarak dünyada ve ahirette bize büyük mükafat verir.

Hız. İsa Peygamber

İsa Peygamberi Allah özel bir yaratılışla yaratmıştır. Allah onu da Adem Peygamber gibi babası olmadan dünyaya getirmiştir. Bu, Kuran’da şöyle haber verilir:

Şüphesiz, Allah Katında İsa’nın durumu, Adem’in durumu gibidir. Onu topraktan yarattı, sonra ona “ol” demesiyle o da hemen oluverdi. (Al-i İmran Suresi, 59)

Hazreti İsa, Kuran’da annesinin adıyla, yani Meryemoğlu İsa olarak geçer. Hz. Meryem Allah’ın tüm kadınlara örnek kıldığı çok değerli bir Müslümandır. Son derece iffetli ve Allah’a çok bağlı bir mümindir. Allah ona, çocuğunun peygamber olacağını müjdelemiştir.

Allah Meryemoğlu İsa’yı Peygamber yapmış ve ona kutsal kitaplardan İncil’i vermiştir. (İncil de Hz. İsa’dan sonra kötü niyetli insanlar tarafından değiştirilmiştir. Bugün elimizde gerçek İncil yoktur.) Allah Hz. İsa’ya birçok mucizeler de vererek topluma gerçekleri anlatmakla görevlendirmiştir. Daha bebekken konuşarak Allah’ı anlatmıştır. İsa Peygamber kendisinden sonra gelecek olan Peygamberimiz Hz. Muhammed (sav)’i de müjdelemiştir. Peygamberimiz (sav)’in bir adı da Ahmet’tir. Hz. İsa’nın Peygamberimiz (sav)’i müjdeleyişi Kuran’da bize şöyle bildirilmektedir:

Hani Meryem oğlu İsa da: “Ey İsrailoğulları, gerçekten ben, sizin için Allah’tan gönderilmiş bir elçiyim. Benden önceki Tevrat’ı doğrulayıcı ve benden sonra ismi “Ahmet” olan bir elçinin de müjdeleyicisiyim” demişti. Fakat o, onlara apaçık belgelerle (çeşitli mucizelerle) gelince: “Bu, açıkça bir büyüdür” dediler. (Saff Suresi, 6)

İsa Peygambere, yaşadığı dönemde inanıp yardımcı olan çok az insan olmuştur. İsa Peygamberin düşmanları onu öldürmek için tuzak kurmuşlar ve onu ele geçirip astıklarını zannetmişlerdir. Ama Allah bize Kuran’da olayın böyle gerçekleşmediğini ve Hz. İsa’yı öldüremediklerini bildirmektedir:

Ve: “Biz, Allah’ın Resulü Meryem oğlu Mesih İsa’yı gerçekten öldürdük” demeleri nedeniyle de (onlara böyle bir ceza verdik.) Oysa onu öldürmediler ve onu asmadılar. Ama onlara (onun) benzeri gösterildi. Gerçekten onun hakkında anlaşmazlığa düşenler, kesin bir şüphe içindedirler. Onların bir zanna (varsayım) uymaktan başka buna ilişkin hiçbir bilgileri yoktur. Onu kesin olarak öldürmediler. (Nisa Suresi, 157)

İsa Peygamberin arkasından düşmanları onun söylediği gerçekleri saptırmaya çalışmışlardır. İsa Peygamberi ve annesi Meryem’i de insanüstü varlıklar gibi, hatta daha da ileri giderek “tanrı” gibi göstermeye başlamışlardır. Hala günümüzde bu yanlış inanışlar ve davranışlar devam etmektedir. Allah bize bu inançlarının yanlışlığını Kuran’da İsa Peygamberin kendi sözleriyle bildirmektedir:

Allah: “Ey Meryem oğlu İsa, insanlara, beni ve anneni Allah’ı bırakarak iki ilah edinin, diye sen mi söyledin?” dediğinde: “Seni tenzih ederim, hakkım olmayan bir sözü söylemek bana yakışmaz. Eğer bunu söyledimse mutlaka Sen onu bilmişsindir. Sen bende olanı bilirsin, ama ben Sende olanı bilmem. Gerçekten, görünmeyenleri bilen Sensin Sen.”

“Ben onlara bana emrettiklerinin dışında hiçbir şeyi söylemedim. (O da şuydu:) ‘Benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz olan Allah’a kulluk edin.’ Onların içinde kaldığım sürece, ben onların üzerinde bir şahidim. Benim hayatıma son verdiğinde, üzerlerindeki gözetleyici Sendin. Sen herşeyin üzerine şahid olansın.” (Maide Suresi, 116-117)

Hiz. İsa’nın arkasından kendisine inananlar artmıştır. Fakat onlar da değıştirilip yanlış şeyler eklenmiş İncil’e uyduklarından, onlar da bugün yanlış bir yoldadırlar. Doğru olan tek yol, Allah’ın hiç bozulmamış olan son kitabı Kuran’da bildirilen, Peygamberimiz Hiz. Muhammed (sav)’in yoludur.

Peygamberimiz Hiz. Muhammed (sav)

Son peygamber olduğu ve günümüzden yaklaşık 1400 yıl önce yaşadığı için hakkında en fazla şey bilinen peygamber Hiz. Muhammed (sav)’dir. İnsanlar, Hiz. Muhammed (sav)’den önce gönderilen bütün dinleri değıştirip bozmuşlardır. Bu nedenle, insanların dünya hayatının sonu olan kıyamete kadar sorumlu tutulacakları son kitap olan Kuran, Peygamberimiz (sav)’e gönderilmiştir. Allah bütün istediklerini Kuran aracılığı ile bize bildirmiştir.

Peygamberimiz (sav) de diğer peygamberlerde olduğu gibi, içinde yaşadığı topluma gerçekleri anlatırken birçok zorluk ve sıkıntı ile karşılaşmıştır. Hiçbir çıkarı olmadığı ve hiçbir şekilde ücret istemediği halde suçlanmıştır. Doğup büyüdüğü Mekke şehrinden göç etmeye zorlanmıştır. Kendisine inanan ilk Müslümanlara

(sahabeler) eziyet ve işkenceler yapılmıştır. Ama Allah zamanımıza kadar hiç değişmeden gelen İslam dinini, inkar edenlerin yok etmelerine müsaade etmemiştir. Allah'ın vadettiği gibi Kuran, günümüze kadar tek kelimesi bile değişmeden korunmuştur.

Hiz. Muhammed (sav)'in bu çağrısı bugün yaşayan tüm insanlar için geçerlidir. Allah dinini tebliğ etmeleri için gönderdiği elçilere tam bir itaati emretmiş, birçok ayette elçiye itaatin aslında Kendisine itaat olduğunu bildirmiştir. Bu nedenle Peygamberimiz (sav)'e itaat, dinin en önemli ve hayati konularından biridir. Ve bu itaatin gösterilmesi de elbette Peygamberimiz (sav)'in hayattayken bildirdiği konuları tam bir teslimiyetle uygulamakla olur.

Allah Kuran'da Peygamberimiz (sav)'in tüm insanlara örnek olan üstün ahlakını, pek çok ayetle bize tanıtmıştır. Bu ayetlerden birkaçı şöyledir:

Andolsun size, içinizden sıkıntıya düşmeniz O'nun gücüne giden, size pek düşkün, mü'minlere şefkatli ve esirgeyici olan bir elçi gelmiştir. (Tevbe Suresi, 128)

Muhammed, sizin erkeklerinizden hiçbirinin babası değildir; ancak o, Allah'ın Resûlü ve peygamberlerin sonuncusudur. Allah, herşeyi bilendir. (Ahzab Suresi, 40)

Andolsun ki Allah, mü'minlere, içlerinde kendilerinden onlara bir peygamber göndermekle lütufta bulunmuştur. (Ki O) Onlara ayetlerini okuyor, onları arındırıyor ve onlara Kitabı ve hikmeti öğretiyor. Ondan önce ise onlar apaçık bir sapıklık içindeydiler. (Al-i İmran Suresi, 164)

Ayrıca Kuran'da "De ki" ile başlayan ayetlerle Allah, Peygamberimiz (sav)'e söylemesi gerekenleri bildirmiş, Hiz. Muhammed (sav) bu ayetlerle tüm insanlara dini anlatmıştır. Allah'tan korkan ve bağışlanmayı isteyen kulların Hiz. Muhammed (sav)'e uyması gerektiği bir ayette şöyle bildirmiştir:

De ki: "Eğer siz Allah'ı seviyorsanız bana uyun; Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın. Allah bağışlayandır, esirgeyendir." (Al-i İmran Suresi, 31)

Yukarıdaki ayette de görüldüğü gibi, Allah'ın bizi sevmesini istiyorsak Peygamberimiz (sav)'in söylediklerine uymamız, onları eksiksiz olarak yerine getirmemiz gerekmektedir.

MUCİZELERLE DOLU KURAN

Peygamberimiz (sav)'e verilen en büyük mucizenin Kuran olduğunu daha önce belirtmiştik. Kuran, insanlara günümüzden 1400 yıl önce gönderilmiştir. Fakat içinde anlatılan öyle gerçekler vardır ki, onların günümüzdeki bilimsel buluşlara uygun olduğu daha yeni anlaşılabilmiştir.

Kainattaki herşeyi, gezegenleri, yıldızları, insanları, hayvanları, doğa kanunlarını Allah yaratmıştır. Rabbimiz olan Allah, bizim daha keşfetmediğimiz herşeyi zaten bilmektedir. Dilediklerini Kuran'da bize bildirmiştir. Biz sadece zamanı gelince bu bilgileri öğrenmekte ve bunların Allah'ın birer mucizesi olduğunu anlamaktayız.

Kuran'ın pek çok bilimsel mucizesi vardır. Burada Kuran'ın bilimsel mucizelerinin hepsini değil, sadece birkaç tanesini örnek olması için anlatacağız. (Kuran'ın daha pek çok mucizesini öğrenmek istiyorsanız *Kuran Mucizeleri* isimli kitabımızı okuyabilirsiniz.)

Evrenin Yaratılışı

Kuran'da evrenin ortaya çıkışı şöyle açıklanır:

O gökleri ve yeri yoktan var edendir... (Enam Suresi, 101)

Kitabın ilk bölümünde hatırlarsanız evrenin hiçbir şey yokken bundan yaklaşık olarak 15 milyar yıl önce bir patlamayla ortaya çıktığını detaylı olarak anlatmıştık. Yani evren hiçbir şey yokken birdenbire var olmuştur.

Bu büyük buluşun delilleri ise, ancak geçtiğimiz yüzyılda çok modern teknolojik aletlerle elde edildi. Dolayısıyla bunun 1400 yıl önce bilinmesi mümkün değildi. Ama yukarıdaki ayette de gördüğünüz gibi, Allah bu gerçeği bize hiçbir insanın bundan haberdar olmadığı, Kuran ilk indirildiği dönemde bildirmiştir. Bu anlatım Kuran'ın bir mucizesidir ve onun Allah'ın sözü olduğunun delillerinden biridir.

Evrenin Genişlemesi

Evrenin patlamayla ortaya çıkışı ve hala genişlemekte olduğu günümüzde ispatlanmıştır. Bunu da size baştaki bölümlerde şişirilen bir balon örneği vererek anlatmıştık. 15 milyar yıl önce yaratılan maddeler bu patlamanın etkisiyle hala birbirlerinden uzaklaşmaya devam etmektedirler. Yani tüm evren büyük bir patlamanın ardından genişlemeye devam etmiştir ve hala da genişlemektedir. Modern astronomi araçları ile yapılan araştırmalar sonucu bu, çok açık olarak gözlemlenmiştir. Bu gerçek de 1400 yıl önce, tek bir insanın dahi bundan haberdar olmadığı

bir zamanda, Kuran’da bir mucize olarak bildirilmiştir. Bu konuyla ilgili ayet şöyledir:

Biz göğü ‘büyük bir kudretle’ bina ettik ve şüphesiz Biz, (onu) genişleticiyiz. (Zariyat Suresi, 47)

Yörüngeler

Pek çoğunuz Dünyamızın ve diğer gezegenlerin bir yörüngesi olduğunu biliyor olabilirsiniz. Aslında sadece Güneş Sistemimizdekilerin değil, evrendeki bütün gök cisimlerinin bir yörüngesi vardır. Yani hepsi kendileri için belirlenmiş olan bir yol üzerinde dolaşırlar. Bilim adamları bu bilimsel gerçeği yakın bir dönemde keşfetmişlerdir. Ancak günümüzden 1400 yıl öncesi gibi, gök cisimlerinin yörüngelelerinden haberdar olunmadığı bir dönemde, Kuran'da Allah bu gerçeği bir mucize olarak şöyle bildirmiştir:

Geceyi, gündüzü, Güneş'i ve Ay'ı yaratan O'dur; her biri bir yörünge-de yüzüp gidiyor. (Enbiya Suresi, 33)

Bu ayette gördüğünüz gibi, Allah ancak günümüzde anlaşılan bilimsel bir gerçeği haber vermektedir. Kuran'ın indirildiği dönemde insanlar gök cisimlerinin sabit yörüngelerde hareket ettiklerinden habersizdirler. Ama Allah herşeyi bilen ve dilediğini de kullarına bildirendir.

Dünya'nın Yuvarlak Oluşu

Kuran'ın gönderildiği dönemdeki gök bilim anlayışına göre, Dünya'nın tıpkı bir tepsi gibi düz olduğu düşünülüyordu. Dikkat ederseniz, bugün herkesin bildiği bu gerçek bile o zaman bilinmiyordu. Ama Kuran'da kullanılan kelimelerden Dünya'nın yuvarlak olduğu açık şekilde anlaşıyordu. Bu bilginin bize haber verildiği ayet şöyledir:

Gökleri ve yeri hak olarak yarattı. Geceyi gündüzün üstüne sarıp-örtüyor, gündüzü de gecenin üstüne sarıp-örtüyor... (Zümer Suresi, 5)

Bu ayetin Türkçesinde "sarıp-örtme" diye tercüme edilen kelimenin Arapça-daki tam anlamı, "bir şeyi yuvarlak bir şeyin üstüne sarmak"tır. Demek ki, gece ve gündüzün üzerine sarıldığı Dünya yuvarlaktır. Oysa biraz önce de söylediğimiz gibi, Kuran'ın indirildiği dönemde Araplar Dünya'nın düz olduğunu zannediyorlardı. Kuran'da ise Dünya'nın yuvarlak olduğuna işaret edilmişti. Çünkü Allah herşeyin en doğrusunu insanlara öğretendir. Allah'ın kitabı Kuran'da o devirde bildirilen bu gerçek yüzyıllar sonra bilim adamları tarafından keşfedildi ve Dünya'nın yuvarlak olduğu anlaşıldı.

Kuran, Allah'ın sözü olduğu için bilimsel tarifler yapılırken olabilecek en doğru kelimeler kullanılmıştır. Herhangi bir insanın bunları bilip kullanması mümkün değildir. Ama Allah herşeyi bildiği için gerçekleri istediği herhangi bir dönemdeki insanlara bildirebilir.

Parmak İzi

Allah Kuran'da insanın yaratılışından söz ederken özellikle parmak uçlarına dikkat çekmiştir:

İnsan, onun kemiklerini Bizim kesin olarak biraraya getirmeyeceğimizi mi sanıyor?

Evet; onun parmak uçlarını dahi derleyip-(yeniden) düzene koymaya güç yetirenleriz. (Kıyamet Suresi, 3-4)

Tamamen dağılıp çürümüş olan bir insan vücudunun tekrar biraraya getirilmesi Allah için çok kolaydır. Şimdi parmak ucunuzu inceleyin. Parmak izleriniz hepinizde ayrı ayrıdır. Hatta ikiz olsanız bile kardeşinizinki sizinkinden farklıdır. Dünyada hiçbir insanın parmak uçlarındaki bu çizgiler bir başka insanınkine benzemez. Yani her insanın adeta kimliği gibidir bu izler...

Allah sonsuz kudret sahibi olduğu için, bu kadar ince farklılıklara kadar bizi tekrar yaratabileceğini söylemektedir. Fakat bu arada biz bir şeyi daha öğrenmekteyiz. Bu izlerin önemi ve herkeste farklı olduğu ancak 19. yüzyılda öğrenilmiştir. Ama Allah 1400 yıl önce yukarıda okuduğunuz ayetle Kuran'da buna dikkat çekmiştir. Yani bu da bilimsel bir Kuran mucizesidir.

Daha bunun gibi birçok konu mucizevi şekilde Kuran'da bildirilmiştir. Biz burada bir kısmını anlattık. Bu kadarı bile Kuran'ın Allah sözü olduğunu çok net bir şekilde ortaya koymaktadır. (Daha fazlasını öğrenmek için *Kuran Mucizeleri* isimli kitabımızı okuyabilirsiniz.)

Allah, mucizelerle dolu olan Kuran için şunları söylemektedir:

Onlar hâlâ Kuran'ı iyice düşünmüyorlar mı? Eğer o, Allah'tan başkasının katından olsaydı, kuşkusuz içinde birçok aykırılıklar (çelişkiler-tutarlılıklar) bulacaklardı. (Nisa Suresi, 82)

Yukarıdaki ayette bildirildiği gibi, Kuran'da haber verilen herşey doğrudur. Bilim ilerledikçe her geçen gün Kuran'da haber verilen yeni mucizeler bulunmaktadır. Bu da bize Kuran'ın Allah'ın gönderdiği hak kitap olduğunu göstermektedir. Bizim yapmamız gereken ise, Allah'ın gönderdiği bu kitaptaki herşeyi eksiksiz olarak öğrenmek ve uygulamaktır.

Allah Kuran'a uymamızı birçok ayetinde emretmiştir. Bu konudaki ayetlerden birkaçı şöyledir:

Bu indirdiğimiz mübarek bir Kitap'tır. Şu halde O'na uyun ve korkup-sakının. Umulur ki esirgenirsiniz. (Enam Suresi, 155)

**... O (Kur'an), bir öğüttür. Artık dileyen, onu 'düşünüp-öğüt alsın.
(Abese Suresi, 11-12)**

ALLAH BİZDEN NASIL BİR AHLAK İSTİYOR?

İnsanlar için bir öğüt olan Kuran, Allah'ın sözüdür. Kuran'ın ayetlerini okuyarak ve uygulayarak Allah'ın beğeneceği bir ahlaka sahip olabilirsiniz. Bu çok kolaydır. Ancak buna rağmen insanların büyük bir çoğunluğu hataya düşmüş ve Allah'ın emrettiği güzel ahlaktan uzaklaşmışlardır. Eğer bir gün çevremizdeki her insan kendi üzerine düşeni yapar ve Allah'ın istediği ahlaka sahip olursa, dünya üzerinde de cennetkine benzer bir ortam oluşabilir. Şimdi, kısaca bu güzel ahlak özelliklerini anlatalım.

Hepimiz biliyoruz ki, insanı Allah yaratmıştır. Dolayısıyla insanın iyi ve kötü özelliklerini de en iyi Allah bilir. Ayrıca insan diğer insanları kandırabilir ama Allah'tan herhangi bir şey gizlemesi mümkün değildir. Çünkü Allah bizim gibi sadece insanların dışını değil, onların düşüncelerini de bilir. O halde insanın Allah'a karşı her zaman dürüst ve samimi olması gerekir. Kuran'da şöyle bildirilmektedir:

De ki: “Sinelerinizde (içinizde-kalplerinizde) olanı -gizleseniz de, açığa vursanız da- Allah bilir. Ve göklerde olanı da, yerde olanı da bilir. Allah, herşeye güç yetirendir. (Al-i İmran Suresi, 29)

Göklerde ve yerde ne varsa Allah'ındır. İçinizdekini açığa vursanız da, gizleseniz de, Allah sizi onunla sorguya çeker. Sonra dilediğini bağışlar, dilediğini azablandırır. Allah, herşeye güç yetirendir. (Bakara Suresi, 284)

Allah'ın, her sözünü işittiğinin, her yaptığını gördüğünün, her düşüncesini bildiğinin farkında olan insan, gizlice de olsa kötülük yapamaz. Demek ki insanların gerçekten iyi insanlar olabilmeleri için mutlaka Allah'ın varlığına inanmaları ve O'nun gücünü, her an herşeyi gördüğünü ve duyduğunu anlamaları gerekir. Bu, Allah'ın istediği ahlakı yaşayabilmenin en önemli yollarından biridir.

Allah'ı Sevmek ve O'na Güvenmek

Annenizin, babanızın sizi sevmesi hoşunuza gidiyor değil mi? Siz de onları çok seviyorsunuz. Onlar sizi koruyor, sevgi gösteriyor, ihtiyaçlarınızı karşılıyor. Onlara güveniyorsunuz. Zor bir durumda kalsanız size yardıma koşacaklarını biliyorsunuz.

Peki Allah'ı ne kadar seviyor ve O'na ne kadar güveniyorsunuz?

Allah, yarattığı bütün canlıların her ihtiyacını verendir. O'nun sonsuz şefkati ve merhameti sayesinde dünya üzerinde nimetler içinde ve rahat yaşıyoruz.

Mesela bizim yaşayabilmemiz için Allah Güneş'i yaratmıştır. Beslenmemiz için sebzeleri, meyveleri, hayvanları yaratan da Allah'tır. Bu sayede ekmek, süt, et ve birbirinden lezzetli sebzeleri ve meyveleri yeriz.

Allah içecek suyumuzun olması için de yağmuru yaratmıştır. Ayrıca tuzlu su olarak denizleri yaratan da Allah'tır. Denizlerdeki canlılar da bu sayede yaşarlar. Yağmurlar olmasaydı yeryüzünde ne tatlı ne tuzlu su olurdu. Su, yaşamımız için çok önemlidir. Çünkü biliyorsunuz ki insan susuz ancak birkaç gün yaşayabilir. Allah vücudumuzda da mikroplara karşı savaşı savunma sistemini yaratmıştır. Savunma sistemimiz sayesinde basit bir nezle mikrobu ile ölmemiz engellenmiştir.

Bunlardan başka kalbimizi hiç durmadan çalışacak şekilde yaratan da Allah'tır. Kalbimiz araba motorları gibi ara sıra durup dinlenme ihtiyacında olsa, sonra tekrar çalışsa elbette yaşayamazdık. Oysa kalp insan ölene kadar senelerce hiç durmadan çalışır ve bu sayede hayatımızı sürdürürüz.

Yine, Allah görebilmemiz için gözlerimizi, duyabilmemiz için kulaklarımızı, güzel kokuları koklamamız ve yemeklerin lezzetini tadabilmemiz için burnumuzu ve dilimizi yaratmıştır.

Buraya kadar saydıklarımız Allah'ın bize verdiği sayısız nimetlerden yalnızca birkaçıdır. Allah'ın bize verdiği nimetleri saymakla bitiremeyiz. Bize karşı çok şefkatli ve çok merhametli olan Allah bir Kuran ayetinde bizlere şöyle seslenmektedir:

Size her istediğiniz şeyi verdi. Eğer Allah'ın nimetini saymaya kalkışsanız, onu sayıp-bitirmeye güç yetiremezsiniz. Gerçek şu ki, insan pek zalimdir, pek nankördür. (İbrahim Suresi, 34)

Ayetten de anladığınız gibi, bu nimetlere nankörlük yapmak, yani herşeyi bize Allah'ın verdiğini unutmak, O'na teşekkür etmemek çok çirkin bir davranış olacaktır. Allah nankörlük yapanları sevmez.

Verdiği nimetlere karşılık Allah bizden en çok Kendisi'ni sevmemizi ve Kendisi'ne şükretmemizi, yani teşekkür etmemizi istemektedir. Rabbimiz bu emrini Kuran ayetlerinde şöyle bildirmektedir:

Allah, sizi annelerinizin karnından hiçbir şey bilmezken çıkardı ve umulur ki şükredersiniz diye işitme, görme (duyularını) ve gönüller verdi. (Nahl Suresi, 78)

Öyleyse Allah'ın sizi rızıklandığı şeylerden helal (ve) temiz olanlarını yiyin; eğer O'na kulluk ediyorsanız Allah'ın nimetine şükredin. (Nahl Suresi, 114)

**O, sizin için kulakları, gözleri ve gönülleri inşa edendir; ne az şükre-
diyorsunuz. (Müminun Suresi, 78)**

Bir başka ayette ise iman edenlerin en çok Allah'ı sevdikleri şöyle anlatılmak-
tadır:

**İnsanlar içinde, Allah'tan başkasını 'eş ve ortak' tutanlar vardır ki, onlar (bunları), Allah'ı sever gibi severler. İman edenlerin ise Allah'a olan sevgileri daha güçlüdür. O zulmedenler, azaba uğrayacakları zaman, mu-
hakkak bütün kuvvetin tümüyle Allah'ın olduğunu ve Allah'ın vereceği azabın gerçekten şiddetli olduğunu bir bilselerdi. (Bakara Suresi, 165)**

Gerçek şu ki, size de, annenize de, babanıza da, bütün insanlara ve canlılara da bakan, besleyen, büyüten, koruyan Allah'tır. Hepimiz O'na muhtacız. Saydıklarımızdan bu kadarını bile ne bizim, ne de anne babamızın yapması mümkün değildir. Öyleyse önce Allah'a güvenip O'nu sevmemiz gerekir.

İşte güzel ahlak özelliklerinin başında, önce Allah'ı sevmek, O'na güvenmek, herşeyimizi O'na borçlu olduğumuzu bilmek gelir.

Çevremize Karşı Göstermemiz Gereken Güzel Ahlak Nasıl Olmalı?

Allah insanların alaycı, şımarık, kendini beğenmiş, yalancı olmasını yasakla-
mıştır. Dürüst, yumuşak huylu, alçakgönüllü, doğru sözlü olmak Allah'ın hoşuna
giden çok önemli özelliklerdir.

İnsan genellikle çevresinden etkilenir. Kötü arkadaşları varsa o insan da on-
ların kötü davranışlarının etkisinde kalabilir. Oysa Allah'a inanan, Allah'ın daima
kendisini gördüğünü bilen bir insan, ortam ne olursa olsun daima doğru hareket-
lerde bulunur. Yanlış davrananlara da güzel örnek olur.

Allah sabırlı insanları da çok sever. Ancak sabretmek denince aklınıza sadece bazı konularda sabretmek ya da sabırsız konuşmalar yapmamak gelmesin. Çünkü Kuran'da bildirilen, sadece zorluklar karşısında değil, aksine insanın yaşamının her anında olması gereken sabırdır. İman etmiş bir insanın sabrı kişilere ya da o anki olaylara göre değişmez. Örneğin Allah korkusu zayıf olan bir insan, menfaat elde edeceği bir kişiye güzel davranırken çıkarları olmayan insanlara karşı ters ta-
vırlarda bulunabilir. Ancak iman eden insan böyle kötü bir ahlak göstermekten şiddetle kaçınır. Başkaları nasıl davranırsa davranırsın hep güzel karşılık verir. Öf-
kelense bile öfkesini yener ve bu halini hiç değiştirmez yani sabreder.

Allah bir ayetinde sabırda yarışmayı emretmektedir. Al-i İmran Suresi'ndeki bu ayet şöyledir:

Ey iman edenler, sabredin ve sabırda yarışın, (sınırlarda) nöbetleşin. Allah'tan korkun. Umulur ki kurtulursunuz. (Al-i İmran Suresi, 200)

Allah bize Kuran'da peygamberlerin sabırlı olmalarını güzel bir örnek olarak vermiştir. Örneğin hatırlarsınız, Eyüp Peygambere isabet eden sıkıntı çok uzun sürmüştür. Fakat bu değerli insan sabredip Allah'a dua etmiştir. Ve Allah ona iyileşmesi için yol göstermiştir.

Nuh Peygamber de gemi yaparken kendisi ile alay edenlere karşı sabretmiş, onlara güzellikle davranmış, hep sakin ve güzel sözlerle öğüt vermiştir. Bunlar peygamberlerin yaşadıkları güzel sabır örnekleridir. Allah sabreden kullarını sevdiğini pek çok ayetinde bildirmiştir.

Allah gösteriş yapan kibirli insanları ise sevmediğini bildirmiştir. İnsanların hepsinin maddi durumu aynı değildir. Kiminin güzel bir evi ve arabası vardır. Kiminin de hiçbir şeyi olmayabilir. Ama önemli olan güzel ahlaklı olmaktır. Örneğin iyi kıyafeti var diye arkadaşlarına karşı üstün olduğunu zannetmek, onları küçük görmek Allah'ın hoşuna gitmeyen davranışlardır. Çünkü Allah insanları dış görünüşlerine göre değil, imanlarına göre değerlendirmeyi emretmiştir.

Allah için üstünlüğün ölçüsü zenginlik, gösterişli olmak, çok kuvvetli olmak, güzellik, yakışıklılık değildir. Allah o insanın Kendisi'ni ne kadar sevdiğine, ne kadar itaat ettiğine, Kuran ahlakını ne kadar yaşadığına göre insanları değerlendirir. Üstünlük bu değerlerle belli olur. Kuran'da bununla ilgili olarak Karun adında bir kimsenin durumu bizlere ders olsun diye anlatılmıştır.

Karun çok zengin bir adamdır. O kadar zengindir ki sahip olduğu şeylerin sadece anahtarlarını taşımak için bile birçok insan gerekmektedir. Etrafındaki halktan cahil kişiler ona imrenerek bakmakta, onun yerinde olmayı istemektedirler. Ancak Karun Allah'ın sözünü dinlemeyen, çok kibirli ve kendini beğenmiş bir insandır. Bütün bu zenginliği kendisine Allah'ın verdiğini kabul etmemektedir. Bunun üzerine Allah ona öyle bir felaket vermiştir ki, bir gecede malıyla beraber yok olmuştur. Onun yerinde olmak isteyenler bu sefer "iyi ki onun durumuna düşmedik" diye sevinmişlerdir. Allah'ın onu cezalandırdığını anlamışlardır. Karun bu tür kötü kişilerin bir örneği olarak Kuran'da şöyle anlatılır:

Gerçek şu ki, Karun, Musa'nın kavmindendi, ancak onlara karşı azgınlıktı. Biz, ona öyle hazineler vermiştik ki, anahtarları, birlikte (taşımaya) davranan güçlü bir topluluğa ağır geliyordu. Hani kavmi ona demişti ki: "Şımararak sevinme, çünkü Allah, şımararak sevince kapılanları sevmez." (Kasas Suresi, 76)

Böylelikle kendi ihtişamlı-süsü içinde kavminin karşısına çıktı. Dünya hayatını istemekte olanlar: "Ah keşke, Karun'a verilenin bir benzeri bizim de olsaydı. Gerçekten o, büyük bir pay sahibidir" dediler.

Kendilerine ilim verilenler ise: “Yazıklar olsun size, Allah’ın sevabı, iman eden ve salih (Allah’ın hoşnut olacağı) amellerde (işlerde) bulunan kimse için daha hayırlıdır; buna da sabredenlerden başkası kavuşturulmaz” dediler.

Sonunda onu da, konağını da yerin dibine geçirdik. Böylece Allah’a karşı ona yardım edecek bir topluluğu olmadı. Ve o, kendi kendine yardım edebileceklerden de değildi.

Dün, onun yerinde olmayı dileyenler, sabahladıklarında: “Vay, demek ki Allah, kullarından dilediğinin rızkını (malını mülkünü) genişletip-yaymakta ve kısıp-daraltmaktadır. Eğer Allah, bize lütfetmiş olmasaydı, bizi de şüphesiz batırırdı. Vay, demek gerçekten inkâr edenler felah (kurtuluş) bulamaz” demeye başladılar. (Kasas Suresi, 79-82)

Kuran’da, Allah’ın sevmediği bildirilen davranışlardan biri de “dedikodu yapmak”, “başkalarını çekiştirmektir”. Birisi hakkında dedikodu yapmak, onun kusurlarını başkasına anlatıp çekiştirmek, onu eğlence konusu yapmak Allah’a inanan bir insanın yapmaması gereken davranışlardandır. Allah bir kimseyi arkadan çekiştirip dedikodusunu yapmayı Kuran’da yasaklamıştır. Bu konu ayette şöyle belirtilmektedir:

Ey iman edenler, zandan çok kaçınınız; çünkü zannın bir kısmı günahtır. Birbirinizin gizli yönlerini araştırmayınız. Kiminiz kiminizi arkasından çekiştirmesin. Sizden biriniz, ölü kardeşinin etini yemeyi sever mi? İşte, bundan tiksindiniz. Allah’tan korkup-sakınız. Şüphesiz Allah, tevbeleri kabul edendir, çok esirgeyendir. (Hucurat Suresi, 12)

Görüldüğü gibi Allah ayette, bir kimseyi arkasından çekiştirmenin, ölü kardeşinin etini yemek kadar iğrenç bir şey olduğunu belirtmektedir.

Allah, güzel ahlak özelliklerini, günlük hayatımız içinde uygulamamızı emretmektedir. Aslında hayatımız, Allah’ın bize gösterdiği doğru yolu izlemek için bize verilmiş bir fırsattır. Günümüzde insanların çoğu bu gerçekten habersizdir. Allah’ın emir ve öğütlerine uymak yerine, kendilerine başka yol göstericiler ararlar. Seyrettikleri filmlerin, dinledikleri şarkıların etkisinde kalarak yanlış ahlak anlayışları geliştirirler. Örneğin bir filmdeki acımasız ve kendini beğenmiş bir kahramanı izleyen gençlerin, sokağa çıktıklarında bu kişiye özenerek benzer davranışlar sergilediklerini görebilirsiniz. Böyle yaparak aslında büyük bir hata yapmış olurlar.

Akıllı ve samimi bir insan, her zaman Allah’ın hoşnut olacağı şekilde davranışlarda bulunur. Basit insanlara, basit davranışlara özenmez. Özenmemiz ve örnek almamız gereken insanlar, Allah’ın elçileri olan peygamberlerdir. Gösterme-

miz gereken ahlak ise, Allah'ın bizim için seçip beğendiği güzel ahlakıdır. Bu ahlak, merhametli, şefkatli, bağışlayıcı, mütevazı (alçak gönüllü), sabırlı, itaatli olmayı gerektirir. İnsanlarla basit konular yüzünden tartışıp kavga etmek yerine, alttan almayı, yatıştırıcı ve hoşgörülü olmayı gerektirir. Anne ve babamıza karşı isyankar ve saygısız olmak yerine, onlara karşı daima itaatli ve terbiyeli olmayı gerektirir. Allah anne ve babaya olan saygının önemini Kuran'da şöyle bize bildirmektedir:

Rabbin, O'ndan başkasına kulluk etmemenizi ve anne-babaya iyilikle-davranmayı emretti. Şayet onlardan biri veya ikisi senin yanında yaşlılığa ulaşırsa, onlara: "Öf" bile deme ve onları azarlama; onlara güzel söz söyle. Onlara acıyarak alçakgönüllülük kanadını ger ve de ki: "Rabbim, onlar beni küçükken nasıl terbiye ettilerse Sen de onları esirge." (İsra Suresi, 23-24)

Anne babamıza karşı gelmemek, onlara "öf" bile dememek, onlara karşı hep merhametli ve yumuşak huylu olmak, Allah'ın bizden istediği önemli bir özelliktir. Böyle davranmak, hem Allah'ın sevgisini bize kazandıracak, hem de günlük hayatımızda çok daha mutlu ve huzurlu olmamızı sağlayacaktır.

Tüm bu güzel ahlak özellikleri, dinin yaşanmasıyla mümkün olur. Dinsiz insanların güzel bir ahlak göstermeleri ve bunda kararlı yani sabırlı davranmaları ise imkansızdır. Siz bu insanların durumuna düşmekten şiddetle sakının. Allah'ın Kuran'da bildirdiği; **"Yoksa siz, Allah, içinizden cehd edenleri (çaba harcayanları) belirtip-ayırdetmeden ve sabredenleri de belirtip-ayırdetmeden cennete gireceğinizi mi sandınız?"** (Al-i İmran Suresi, 142) ayetini bir an bile unutmayın. Sabırlı, alçakgönüllü, cömert, fedakar, kısacası güzel ahlaklı olduğunuzda Allah'ın sizi daha çok seveceğini ve size verdiği nimetlerini artıracığını da sakın unutmayın.

ALLAH'A İBADET

Herşeyin Yaratıcısı olan Allah sonsuz kudret sahibi olandır. Rabbimiz bizi de yaratmış ve Kuran'da Kendisi'nin istediği şekilde davranmamızı, O'na karşı itaatli olmamızı emretmiştir. Allah'ın bize Kuran'la bildirdiği ve yapmamızı istediği herşey bizim için ibadettir. Namaz kılmak, oruç tutmak, Allah'a şükretmek, sabırlı olmak, dua etmek, güzel davranışlarda bulunmak bu ibadetlerden birkaçıdır.

Ama insanların bir çoğu bu sorumluluklarından haberdar olduğu halde, gerçeği kabul etmek istemez. Çünkü Allah'a karşı itaatli olup, yani O'nun sözlerini dinleyip, istediği şekilde davranmak bu insanların gururuna ağır gelmektedir. Kendilerini büyük ve güçlü gördükleri için Allah'ın sözünü dinlemek istemezler.

Kendilerini Allah'ın yarattığını kabul etmeyerek O'na başkaldırırlar. Adeta herşeyi kendileri kontrol altında tutuyormuş gibi kibir ve gurur yaparlar. Hatırlarsanız kitabın başında bir çizgi kahramanın örneğini vermiştik. İşte bu kişiler de aynen onun durumuna düşerler. Vücutlarını, gözlerini, kalplerini, kulaklarını, sağlıklarını, kısaca dünya üzerindeki herşeyi kendilerine Allah verdiği halde O'na karşı nankörlük eder, nimetlere şükretmezler.

Ama bilin ki, bu insanlar çok pişman olacaklardır. Nankörlük ettikleri, çirkin bir ahlaka sahip oldukları için hem dünyada sıkıntı içinde yaşayacak, hem de ölümden sonraki ahiret hayatlarında büyük bir pişmanlığa kapılacaklardır. Dünyada yaptıkları nankörlüğün cezasını ahirette cehennem azabı ile çekeceklerdir.

Pişman olmak ve cehennem azabıyla karşılaşan insanlardan olmak istemeyen her kişinin Allah'a karşı çok şükredici olması gerekir. İşte Allah bizden, önce Kendisi'ne şükretmemizi ve bütün verdiği nimetlere karşılık dua etmemizi istemektedir. O halde, kendi kendine meydana gelmesi imkansız olan bunca güzel ve mükemmel nimetleri çevrenizde her gördüğünüzde hemen Allah'ı hatırlayıp, şükretmeyi unutmayın. Hiçbir güzelliğin farkına varamayan, kıymetini bilmeyen insanların durumuna düşmeyin.

Allah Kuran'da, şükretmek dışında başka ibadetler de yapmamızı emretmiştir. Namaz kılmak, oruç tutmak, zekat vermek, hacca gitmek, Allah'ın belli zamanlarda yapmamızı istediği ibadetlerdendir.

Namaz, insana, Allah'ın yarattığı aciz bir varlık olduğunu düzenli olarak hatırlamasında yardımcı olan, Allah'ın belirli zamanlarda yapılmasını emrettiği bir ibadettir. Allah Kuran ayetlerinde namazın çirkin hayasızlıklardan yani Allah'ın hoşnut olmayacağı kötü davranışlardan arındırıldığını söylemektedir.

Oruç da Kuran'da bildirilen bir ibadettir. Allah Ramazan ayı boyunca gündüzleri hiçbir şey yemememizi ve içmememizi emretmiştir. Allah'ın bu emrini uygularken, Rabbimiz'e itaat etmek için açlığa ve susuzluğa sabretmiş oluruz. Bu şekilde nefsimizi eğitiriz.

Zekat vermek ise, insanın sahip olduğu malın bir kısmını, ihtiyaç içindeki insanlara vermesidir. Her ibadet gibi bu ibadeti yerine getirmek de çok önemlidir, çünkü cimri olmamak ve fedakarlıkta bulunmak, Allah'ın sevdiği güzel ahlak özelliklerindendir. Ayrıca zekat insanlar arasında yardımlaşmayı artırır ve insanın ruhunu eğitir.

Dua Allah'a Daha Yakın Olmak İçin Bir Yoldur

Allah Kendisi'ne dua etmemize çok önem verir. Bir ayetinde, **“De ki: “Sizin duanız olmasaydı Rabbim size değer verir miydi?..”** (Furkan Suresi, 77) diyerek duanın önemine dikkat çekmiştir. Bu ayetten anladığımız gibi, insanın Allah Katında bir değerinin olması duasına bağlıdır. Çünkü dua eden insan herşeyi sadece Allah'tan istemiş olur. Allah herşeyin asıl sahibidir.

İhtiyacımız olan herşeyi bizim için Allah yaratır. Örnek olarak yaşamamız için gerekli olan yiyecekleri ele alalım. Sebzeleri, meyveleri, tavukları, inekleri bizim için yaratan Allah'tır. Annenizi babanızı ve diğer bütün insanları yaratan ve işlerini yapabilecek bedeni, aklı, bilgiyi, gücü, kuvveti, sağlığı, imkanı onlara veren de sonsuz kudret sahibi olan Allah'tır.

Daha önce anlattığımız gibi, Allah bu saydıklarımızı bize bir nimet olarak yaratmıştır. Yani aslında siz önünüze konan yemeği Allah'a borçlusunuz. Sonra bu yemeği yiyecek olmayı de Allah'a borçlusunuz. Bunu biraz düşünün. Eğer dişleriniz olmasaydı nasıl çiğneyip yutardınız? Mideniz olmasaydı nasıl öğütürdünüz? Sindirim sisteminiz olmasaydı yemeğin olması bir işe yarar mıydı?

Demek ki, sizin güzel yemekler yiyip beslenebilmeniz Allah'ın izniyle gerçekleşmektedir. Bize bütün nimetleri veren Allah olduğu için oluşmasını istediğimiz bir olay veya elde etmek istediğimiz bir şey olduğunda bunu kendisinden isteyeceğimiz tek varlık Allah'tır. Dolayısıyla biz de her istediğimizi Rabbimiz'e dua edip istemeliyiz.

Bu konuyu daha iyi anlayabilmeniz için bir örnek daha verelim:

Örneğin ışığı yakmak için düğmeye basarsınız. Şimdi ışığı düğme meydana getirdi denebilir mi? Tabii ki hayır. Düğme sadece bir araçtır. Elektrik iletken kablolar da öyle. Allah dünyada bir olayı meydana getirirken hep başka bir şeyi aracı olacak şekilde düzenlemiştir. Suyu yaratmıştır. Barajlarda su aracılığı ile elektrik üretilir. Kablolar elektrik taşır. Ampul ışığa dönüştürür. Ama aslında ışığı Allah yaratmaktadır. Rabbimiz isterse bunların hiçbirisi olmadan da ışığı var eder. Ama Allah bizim aklımızı kullanıp derin düşünerek, vicdanımızı harekete geçirerek Kendisi'ne ulaşmamızı ister. Bu şekilde, aklımızın, düşünme yeteneğimizin artarak gerçekleri anlayabilmemizi ister.

Suyun akması için musluğu çevirirsiniz. Ama suyu musluk yaptı ya da borular yaptı diyebilir miyiz? Aynı elektrik düğmesi gibi musluk da sadece bir araçtır.

İşte olaylara bu şekilde bakmayı öğrenmeliyiz. O zaman neden Allah'a dua etmemiz gerektiği de ortaya çıkar. Çünkü herşeyin Yaratıcısı yalnızca Allah'tır.

O'na dua etmemizi, şükretmemizi gerektirecek şeyleri yazmaya kalksak milyonlarca ciltlik kitap olurdu. Bu yüzden çevrenizde bunları önemsemeyen insanların olması sizi sakın etkilemesin. Bu insanlar az önce dediğimiz gibi, akıllarını kullanmadıkları için, düşünmekten kaçtıkları için büyük bir hataya düşmüşlerdir.

Bu insanları bekleyen sonu, Allah bize çok açık şekilde anlatmıştır. İnsanların öldükten sonraki hayatlarında yani ahirette bulunacakları iyi veya kötü ortam işte bu dünyadaki davranışlarına, Allah'a yaklaşıp uzaklaşmalarına bağlıdır. Her insan, yaptıklarının karşılığını ahirette görecek.

- Nasıl dua edebiliriz?

Allah'ın büyüklüğünü düşünerek, saygı duyarak O'ndan istemek, gönülden yalvarmak dua etmenin önemli şartlarından birisidir. Nasıl dua edeceğimizi Allah bize Kuran'da bildirmiştir:

Rabbimize yalvara yalvara ve için için dua edin. Şüphesiz O, haddi aşanları (Allah'ın sözünün dışına çıkanları) sevmez. (Araf Suresi, 55)

Dua etmek için yer ve zamanın önemi yoktur. Her an Allah'ı düşünüp dua edebiliriz. Allah Kuran'da şöyle buyurmaktadır:

Onlar, ayakta iken, otururken, yan yatarken Allah'ı zikrederler (anarlar ve O'ndan konuşurlar) ve göklerin ve yerin yaratılışı konusunda düşüncüler. (Ve derler ki:) "Rabbimiz, Sen bunu boşuna yaratmadın. Sen pek Yücesin, bizi ateşin azabından koru." (Al-i İmran Suresi, 191)

Öyleyse (yalnızca) Beni anın, Ben de sizi anayım; ve (yalnızca) Bana şükredin ve (sakın) nankörlük etmeyin.

Ey iman edenler, sabırla ve namazla yardım dileyin. Gerçekten Allah, sabredenlerle beraberdir. (Bakara Suresi, 152-153)

Allah, nasıl dua etmemiz gerektiği konusunda bize Kuran'da daha birçok örnek vermiştir. Peygamberlerin dualarının ve geçmişte yaşamış müminlerin yaptıkları duaların bazıları ayetlerde anlatılmaktadır:

(Hz. Nuh) Dedi ki: "Rabbim, bilgim olmayan şeyi Senden istemekten Sana sığınırım. Ve eğer beni bağışlamaz ve beni esirgemezsen, hüsrana uğrayanlardan olurum." (Hud Suresi, 47)

İbrahim, İsmail'le birlikte Evin (Ka'be'nin) sütunlarını yükselttiğinde (ikisi şöyle dua etmişti): "Rabbimiz bizden (bunu) kabul et. Şüphesiz, Sen işiten ve bilensin". (Bakara Suresi, 127)

Rabbimiz, ikimizi Sana teslim olmuş kıl ve soyumuzdan Sana teslim olmuş bir ümmet (ver). Bize ibadet yöntemlerini göster ve tevhemizi kabul et. Şüphesiz, Sen tevbeleri kabul eden ve esirgeyensin. Rabbimiz, içlerinden onlara bir elçi gönder, onlara ayetlerini okusun, kitabı ve hikmeti öğretsin ve onları arındırsın. Şüphesiz, Sen güçlü ve üstün olansın, hüküm ve hikmet sahibisin. (Bakara Suresi, 128-129)

Rabbim, Sen bana mülkten (bir pay ve onu yönetme imkanını) verdin, sözlerin yorumundan (bir bilgi) öğrettin. Göklerin ve yerin Yaraticısı, dünyada ve ahirette benim velim Sensin. Müslüman olarak benim hayatıma son ver ve beni salihlerin arasına kat. (Yusuf Suresi, 101)

... Rabbim, bana, anne ve babama verdiğin nimete şükretmemi ve hoşnut olacağın salih bir amelde bulunmamı ilham et ve beni rahmetinle salih kulların arasına kat. (Neml Suresi, 19)

De ki: “Ey mülkün sahibi Allah’ım, dilediğine mülkü verirsin ve dilediğinden mülkü çekip-alırsın, dilediğini aziz kılar, dilediğini alçaltırsın; hayır Senin elindedir. Gerçekten Sen, herşeye güç yetirensin.” (Al-i İmran Suresi, 26)

(Hz. Musa) Dedi ki: “Rabbim, benim göğsümü aç. Bana işimi kolaylaştır. Dilimden düğümü çöz; ki söyleyeceklerimi kavrasınlar. Ailemden bana bir yardımcı kıl, kardeşim Harun’u. Onunla arkamı kuvvetlendir. Onu işimde ortak kıl, Böylece Seni çok tesbih edelim. Ve Seni çok zikrederim. Şüphesiz Sen bizi görüyorsun.” (Taha Suresi, 25-35)

Onlar, ayakta iken, otururken, yan yatarken Allah’ı zikrederler ve göklerin ve yerin yaratılışı konusunda düşünürler. (Ve derler ki:) “Rabbimiz, Sen bunu boşuna yaratmadın. Sen pek Yücesin, bizi ateşin azabından koru. Rabbimiz, şüphesiz Sen kimi ateşe sokarsan, artık onu ‘hor ve aşağılık’ kılmışsındır; zulmedenlerin yardımcıları yoktur. Rabbimiz, biz: ‘Rabbimize iman edin’ diye imana çağrıda bulunan bir çağırıcıyı işittik, hemen iman ettik. Rabbimiz, bizim günahlarımızı bağışla, kötülüklerimizi ört ve bizi de iyilik yapanlarla birlikte öldür. Rabbimiz, elçilerine va’dettiklerini bize ver, kıyamet gününde de bizi ‘hor ve aşağılık’ kılma. Şüphesiz Sen, va’dine muhalefet etmeyensin.” Nitekim Rableri onlara cevap verdi: “Şüphesiz Ben, erkek olsun, kadın olsun, sizden bir işte bulunanın işini boşa çıkarmam...” (Al-i İmran Suresi, 191-195)

AHİRET HAYATI NEDİR?

Bazı insanlar ölümü, insanın yokoluşu gibi anlarlar. Oysa ölüm, sadece dünya hayatı ile ahiret hayatı arasında bir geçiş, bir kapı gibidir. Kapının arkasında, yani ahiret hayatımızda, cennette veya cehennemde bir yerde olmamız da Allah'ın, dünyadaki hareketlerimizi beğenmesine veya beğenmemesine bağlıdır.

Ölüm sadece bir sürenin dolmasıdır. Sınavın bittiğini belirten zilin çalması ve çıkış kapısının açılması gibi. Allah herkese dünyada ayrı bir sınav süresi vermiştir. Kiminin süresi 30 yılda, kimininki ise 100 yılda bitebilir. Nasıl sizin dünyadaki sınavınızın başlangıcı olan doğumunuza siz değil Allah karar verdiyse, sürenin bitimine de Allah karar vermiştir. Yani kaç yaşında öleceğinizi yalnızca Allah bilir.

Ölümü Nasıl Karşılamız Gerekir?

Dünyadaki sınavın bitişi demek olan ölüm, iman eden kişiler için bir sevinç vesilesidir. Sonunda çok güzel bir ülkeye gideceği bir geçiş kapısı gibidir. Okulda bir sınava giren ve sonunda kendisine verilen süresi dolup da sınavdan çıkan ve başarılı olan bir insanın ardından üzölmek çok anlamsız olur. İşte bu şekilde ölen bir insanın ardından üzölmek de aynı şekilde, hatta daha da anlamsızdır. Ölen kişi çok yakın tanıdığımız ve çok sevdiğimiz biri olabilir. Ancak iman eden bir insan ölümün kesin bir ayrılık olmadığını, ölen kişinin sadece dünyadaki imtihanın bittiğini, bu kişinin çok güzel bir ülkeye gittiğini düşünür ve buna göre davranır. Allah'ın isteklerine göre yaşayan Müslümanları Allah'ın ahirette yeniden biraraya getireceğini ve cennetle mükafatlandıracağını bilir. Bu durumda üzölmek bir yana bu kişi için büyük bir sevinç duyar.

Allah bizi dünyadan istediğı an çıkartabilir yani dilediğı an canımızı alabilir. İnsanın yapması gereken bu süre dolmadan önce elinden geleni yapıp Allah'ın sevgisini kazanmaya çalışmaktır.

Sonuç olarak aklınızdan çıkarmamanız gereken şudur: Ölüm bir son değil, birçok güzellikle dolu bir ülkeye gitmemizi sağlayan bir geçiş kapısıdır. Sonsuza kadar sürecek olan asıl hayat, ahirettedir. Bizim de her an ahiretteki bu gerçek hayatımıza hazırlık yapmamız gerekir. Hiç sınavdaki insan orada sonsuza kadar yaşayacakmış gibi bir çaba içine girer mi? Elbette hayır. Sadece soruları dikkatlice cevaplayıp sınavdan bir an önce çıkmayı düşünür.

İşte dünya hayatında da insan Allah'ın kendisi için hazırladığı imtihanı en iyi şekilde bitirip Allah'ın rızasını ve cenneti kazanmayı istemelidir. Her insanın dünyadaki en önemli çabası Allah'ı sevmek ve O'nun rızasını kazanmak için çalışmak olmalıdır. Çünkü sonsuz merhamet sahibi olan Rabbimiz Kendisi'ne inanan kullarını sevmekte ve her an korumaktadır. Bir ayette şöyle buyrulmaktadır:

... Doğrusu benim Rabbim, herşeyi gözetleyip-koruyandır.” (Hud Suresi, 57)

Dünya Hayatı Geçicidir

Dünya hayatının geçici kalınan bir yer olduğunu Allah Kuran ayetlerinde bize bildirir ve asıl olanın ahiret yurdu olduğunu haber verir. Dünyada çeşitli olaylarla denenilen ve bir gün ölüm ile karşılaşan kişi için ahiret hayatı başlar. İman edenler ölecekleri zaman, hiç acı çekmeyecekler Allah'ın Kuran'da bize bildirdiği gibi canları kolaylıkla alınacaktır. Ölüm ile birlikte başlayan ahiret hayatı, sonu olmayan bir yaşamdır. İnsanın sonsuz hayatı olan ahiret hayatında ruhu yok olmayacaktır. Allah bizim için pek çok nimeti yaratandır. Dünya hayatını da, bize verdiklerine karşılık olarak bizim neler yaptığımızı görmek için yaratmıştır. Allah, hareketlerimizin iyi ya da kötü olmasına göre ahirette de bir ödül olarak cenneti veya bir ceza olarak cehennemi yaratacaktır.

Allah ahirette huzuruna gelecek olanların nasıl karşılık göreceğini Kuran'da şöyle bildirmektedir:

Kim bir iyilikle gelirse, kendisine bunun on katı vardır, kim bir kötülükle gelirse, onun mislinden (eşdeğerinden) başkasıyla cezalandırılmaz ve onlar haksızlığa uğratılmazlar. (Enam Suresi, 160)

Allah insanlara karşı çok merhametlidir. Ödül verirken kat kat, cömertçe vermektedir. Oysa cezayı hak edenler sadece yaptıkları kötülüklerin tam karşılığını görürler. Allah kimseyi haksızlığa uğratmaz. İnsanlar arasında adaletsiz davranışlar olabilir. Suçlu biri dünyada insanları kandırmış ve onları yanıltmış olabilir. Ama suçunun karşılığını Allah ahirette kesinlikle verecektir. Adalet, Allah Katında yeri ni mutlaka bulur. Çünkü Allah herşeyi görür, bilir ve karşılığını ona göre verir.

Ahiretteki hayatımız Cennet ve cehennem, insanların ölümlerinden sonraki ahiret hayatlarını geçirecekleri iki farklı yerdir. Bu yerlerle ilgili gerçekleri biz yine en doğru şekilde Kuran'dan öğrenebiliriz.

Kuran'dan öğrendiklerimiz doğrultusunda cenneti tanıtmak için şöyle bir örnek verelim. Çok güzel manzaralı yerlere gitmiş veya filmlerde hayranlık uyandıran mekanlar görmüşsünüzdür. Hiç ayrılmak istemediğiniz yerler ya da bitmesini hiç istemediğiniz yiyecekler olmuştur. Cennet bütün o gördüklerinizden daha güzel, hatta onlarla kıyas edilemeyecek kadar güzel bir yerdir. Cennetteki yiyecekler dünyadaki hiçbir yiyeceklerle kıyaslanamayacak kadar lezzetli ve güzel görünümündür.

Dünyadaki bütün güzellikleri yaratan Allah ayetlerinde, samimi iman eden Müslümanlar için ahirette çok daha güzelini hazırladığını söylemektedir.

Dünyadaki Sıkıntılar Cennetteki Güzellikleri Daha İyi Anlamamızı Sağlar

Dünyada birçok sıkıntı yaşarız. Hasta oluruz, ateşimiz çıkar, kimi zaman bir yerimiz kırılır, çok üşürüz veya sıcaktan bunalmız. Her gün daha birçok sıkıntı verici şey başımıza gelebilir. Midemiz rahatsızlanır, yaşlandıkça cildimiz bozulur, kırışır. Annenizle babanızın gençlik resimlerine bakın ve şu andaki yüzlerini düşünün, aradaki farkı daha iyi anlayacaksınız.

Allah bu gibi eksiklikleri dünya hayatında özellikle böyle yaratmıştır. Bunların hiçbirisi cennette yoktur. Dünyadaki eksiklikler düşünüldüğünde cennetin ne kadar büyük bir mükafat olduğu daha iyi anlaşılmaktadır. Eğer insan ölünce cennete giderse bütün bu sıkıntılardan kurtulur. Dünyada hoşunuza gitmeyen şeyleri tekrar düşünün. Sizi rahatsız eden bu şeylerden tek bir tanesi bile cennette olmayacaktır.

Cennet insanın en fazla zevk alacağı, en çok hoşuna gideceği nimetlerle hazırlanmıştır. Dünyada her insanın yediği içtiği güzel şeylerden çok daha iyisi ve güzeli, en kusursuzu orada hazır. Cennette insan bir daha hiç üşümez, hasta olmaz, üzülmez, korkmaz, yaşlanmaz. Etrafında hiç kötü insan olmaz. Çünkü kötüler artık cehennemde, kendi kötülüklerine layık bir yerdedirler. Cennette ise herkes birbiriyle güzel sözlerle konuşur. Küfür etmez, sinirlenip bağırılmaz, birbirinin kalbini kırmaz. İlk insan olan Adem Peygamberden bugüne kadar yaşamış olan, Allah'ın, ahlakını beğendiği ve cennete layık gördüğü ne kadar iyi insan varsa artık hepsi orada arkadaştır.

Allah Kuran'da, cennette çok güzel ve büyük köşkler olduğunu, insanların buralarda büyük bir neşe ve mutluluk içinde yaşadığını, insanların her istedikleri şeyin gerçekleştiğini haber vermektedir. Aslında bütün bu anlattıklarımız ve sizin bunları okurken düşündükleriniz cennetteki güzellikleri anlatmak için çok yeterlidir. Bunlar insanın bir an düşündüğünde aklına gelen birkaç güzelliştir oysa cennetteki benzersiz güzellikler hiç bitmez.

Allah bir ayetinde, insanın isteyeceği herşeyin ve daha fazlasının da cennette verileceğini haber vermiştir. Canınızın isteyebileceği bir şey düşünün ya da gitmek istediğiniz bir yeri. Cennette bütün bu istedikleriniz Allah'ın izniyle bir anda olacaktır. Allah bir ayette cennetten şöyle bahsetmektedir:

... Orada nefislerinizin arzuladığı herşey sizindir ve istediğiniz herşey de sizindir.” (Fussilet Suresi, 31)

Kuran'da cennetteki sonsuz güzellikleri anlatan ayetlerden birkaçı şöyledir:

Takva sahiplerine va'dedilen cennetin misali (şudur): İçinde bozulmayan sudan ırmaklar, tadı değişmeyen süttan ırmaklar, içenler için lezzet

veren şaraptan ırmaklar ve süzme baldan ırmaklar vardır ve orda onlar için meyvelerin her türlüşünden ve Rablerinden bir mağfıret vardır... (Muhammed Suresi, 15)

İman edip salih amellerde bulunanlar; onları, içinde ebedi kalıcılar olarak, altından ırmaklar akan cennetin yüksek köşklerine muhakkak yerleştireceğiz. (Salih) Amellerde bulunanların ecrı ne güzeldir. (Ankebut Suresi, 58)

Adn cennetleri (onlarındır); oraya girerler, orada altından bileziklerle ve incilerle süslenirler. Ve orada onların elbiseleri ipek(ten)dir. (Fatır Suresi, 33)

Gerçek şu ki, bugün cennet halkı, 'sevinç ve mutluluk dolu' bir meşguliyet içindedirler. Kendileri ve eşleri, gölgeliklerde, tahtlar üzerinde yaslanmışlardır. Orada taptaze-meyveler onların ve istek duydukları herşey onlarındır. (Yasin Suresi, 55-57)

Yüklü dalları bükülmüş kiraz (ağaçları), Üstüste dizili meyveleri sarkmış muz ağaçları, Yayılıp-uzanmış gölgeler, Durmaksızın akan su(lar); Ve (daha) birçok meyveler arasında, Kesilip-eksilmeyen ve yasaklanmayan (meyveler). Yükseklerle-kurulmuş döşekler (sedirler). (Vakıa Suresi, 28-34)

Allah cennete girmeye layık olan insanların sonsuza kadar orada kalacaklarını da ayetlerinde bildirmektedir. Bir ayette şöyle buyrulmaktadır:

İman edenler ve salih amellerde bulunanlar -ki Biz hiç kimseye güç yetireceğinden fazlasını yüklemeyiz- onlar da cennetin halkıdır. Onda sonsuz olarak kalacaklardır. (Araf Suresi, 42)

Cennetteki en büyük nimet ise, elbette Rabbimiz'in sevgisini kazanmış olmaktır. Bunu bilmek ve hissetmek, insanın yaşayabileceği en büyük sevinç ve huzurdur.

İnkâr Edenler İçin Cehennemde Azap Vardır

Allah'a isyan eden, onu tanımayan insanlar da yaptıkları herşey için bir karşılık göreceklerdir. Dünyada iken Allah'ı tanımadıkları, herşeyi O'nun yarattığını kabul etmedikleri, büyüklük taslayıp Allah'ın emrettiği ibadetleri yapmadıkları ve dünyada adeta isyan çıkardıkları için, ölünce de buna göre karşılık göreceklerdir.

Bazı insanlar bu dünyada birçok suç işlerler. Kimsenin onları görmediği durumlarda, zaman zaman cezasız da kalabilirler. Ama bu insanlar yaptıkları ne ka-

dar gizli olursa olsun Allah'ın onları her an gördüğünün, içlerinden geçeni de bildiğinin farkında değillerdir.

Herkes yaptığı iyi veya kötü şeylerin karşılığını mutlaka alacaktır. Asıl cezayı veya ödülü ahirette Allah verecektir. Allah sonsuz adalet sahibidir ve Kuran ayetlerinde yapılan en küçük bir iyiliğin bile karşılığını kat kat vereceğini müjdelemiştir. İnsanlar pişman olup bağışlanma dilerlerse onları affedeceğini de söylemiştir. Buna rağmen Allah'a iman etmeyen, Kuran'da bildirilen emirleri yerine getirmeyen, sadece dünya hayatında yaşayacağını, sonrasında bir hayat olmadığını düşünen insanları da Allah cehennem ile tehdit etmiştir.

Allah'a isyan eden suçlu ve günahkarların yaptıklarının karşılığıdır cehennem.

Allah bu kişilerin durumunu Kuran'da şöyle açıklamıştır:

Onlar, dinlerini bir eğlence ve oyun (konusu) edinmişlerdi ve dünya hayatı onları aldatmıştı. Onlar, bu günleriyle karşılaşmayı unuttukları ve Bizim ayetlerimizi 'yok sayarak tanımadıkları' gibi, Biz de bugün onları unutacağız. (Araf Suresi, 51)

Cehennemde, dünyada yaşanan sıkıntılardan ve acılardan çok daha fazlası vardır. Pislik, korku, acı ve mutsuzluk dolu bir yerdir cehennem. Oraya giden insanlar, cehennemden çıkmak için Allah'a dua ederler ama artık dua etmekte ve pişman olmakta geç kalmışlardır. Daha önce size Firavun'un geçersiz pişmanlığından söz etmiştik. O da boğulacağı sırada başına gelecekleri anlamıştı. Ama o andaki pişmanlığı fayda etmemişti. İşte Allah insana ölüm anına kadar fırsat verir. Öldükten ve ahirette yaşamaya başladıktan sonra ise pişman olmanın hiçbir anlamı kalmamaktadır.

Cehennemlikler orada yiyecek hiçbir şey bulamazlar. Başlarındaki cehennem bekçilerinden yiyecek istediklerinde onlara darı diken, kan ve irin verilir. Su içmek istediklerinde ise kaynar su verilir. Sürekli aşağılanırlar, sürekli derileri yanar, her yerde ateş vardır, dar ve sıkışık yerlerde hapsedilirler. Üstelik bu çok sıkıntılı yaşam -Allah'ın dilemesi dışında- sonsuza kadar bitmeyecektir.

Oysa hatalarını, günahlarını fark eden her insanın, hayattayken yaptıklarından pişman olması ve Allah'tan dua ile bağışlanma dilemesi gerekir. Kuran'da Allah bize samimi bir pişmanlık olursa, her türlü günahı affedeceğini bildirmektedir. Bu konuyla ilgili ayet şöyledir:

(Benden onlara) De ki: "Ey kendi aleyhlerinde (kendi zararlarına) olmak üzere ölçüyü taşıran (günah işleyen) kullarım. Allah'ın rahmetinden umut kesmeyin. Şüphesiz Allah, bütün günahları bağışlar. Çünkü O, bağışlayandır, esirgeyendir." (Zümer Suresi, 53)

Ahirette sonsuz bir pişmanlık yaşamamak ve cehennemin bitmeyecek azabından kurtulmak için, geç olmadan insanın hatalarını görmesi ve Rabbimiz'e tevbe etmesi bu yüzden çok önemlidir.

SONSÖZ

Sevgili çocuklar! Kitapta buraya kadar hayatımızla ilgili bilmemiz gereken en temel ve en önemli gerçekleri gördük. “Dünyaya neden geldik? Bizi ve herşeyi yaratan Rabbimiz nasıl davranışlarda bulunmamızı istiyor? Allah’ı hoşnut etmek için nasıl davranmalıyız? Ahiret hayatı nedir?İnsan cehennemden neden korkmalıdır?” gibi sorular sorduk.

Bu soruların cevaplarını umarız hepiniz çok iyi düşünürsünüz. Daha çok genç olabilirsiniz ama unutmayın ki bir gün siz de beli bükülmüş ihtiyar bir amca veya teyze olacaksınız.

Size ölümü düşünmek için henüz çok erken olduğunu söyleyenler de çıkabilir. Ama yine unutmayın ki Allah’ın sizi yanına alacağı zamanı hiç kimse bilemez. Belki 1 gün sonra belki 10 yıl sonra ölümle karşılaşacaksınız. İman edenlerdenseniz, ölüm zamanınız geldiğinde canınız güzellikle alınacak, öldükten sonra her türlü güzelliğin olduğu, dünyada sizi sıkan hoşunuza gitmeyen hiçbir şeyin olmadığı, kusursuz bir ülkeye gideceksiniz. Kıyamet gününde yaşanacak olan dehşet verici olayları yağmurlu bir günde evinde oturup pencereden dışarıyı seyreden bir insan gibi seyredecek, o günün korkusundan uzak olacaksınız.

Bütün bunları düşündüğünüzde Allah’ın istediği gibi bir insan olmak için vakit kaybetmenin ne kadar anlamsız olduğunu hemen fark edeceksiniz.

Yine unutmayın, dünyada herşey için bir mazeret, bir gerekçe bulabilir ve hatta karşınızdaki insanları da ikna edebilirsiniz. Ama ölümden sonraki ahiret hayatında, herşeyi gören ve bilen Allah’ın karşısına çıkınca kusurlarınız ve suçlarınız için herhangi bir özrünüz olamayacaktır.

Bu nedenle, en güzel ve doğru şekilde, hiç vakit kaybetmeden bütün bu gerçeklerin üzerinde düşünmeli ve Allah’ın sevdiği bir insan olmak için çalışmaya başlamalısınız.

**... Sen Yücesin, bize öğrettiğinden başka bizim hiçbir bilgimiz yok.
Gerçekten Sen, herşeyi bilen, hüküm ve hikmet sahibi olansın.
(Bakara Suresi, 32)**